

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 13 januari 2017*

”Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar som Echa innehar och som innehåller upplysningar som lämnats inom ramen för förfarandet avseende begäran om tillstånd att använda di-(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) — Beslut att lämna ut vissa upplysningar som sökandebolaget betraktar som konfidentiella — Undantag avseende skydd för affärsintressen — Begreppet privatliv — Rätt till egendom — Motiveringsskyldighet”

I mål T-189/14,

Deza, a.s., Valašské Meziříčí (Tjeckien), företrätt av advokaten P. Dejl,

sökande,

mot

Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), inledningsvis företräd av A. Iber, T. Zbihlej och M. Heikkilä, samtliga i egenskap av ombud, därefter av Heikkilä, C. Buchanan och W. Broere, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av advokaten M. Mašková,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företräd av F. Clotuche-Duvieusart, P. Ondrůšek och K. Talabér-Ritz, samtliga i egenskap av ombud,

och av

ClientEarth, London (Förenade kungariket),

European Environmental Bureau (EEB), Bryssel (Belgien),

Vereniging Health Care Without Harm Europe, Rijswijk (Nederländerna),

företräd av advokaten B. Kloostra,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF av Echas beslut av den 24 januari 2014 om utlämnande av vissa upplysningar som sökanden lämnat inom ramen för förfarandet avseende ansökan om tillstånd att använda ämnet di-(2-etylhexyl)ftalat (DEHP),

* Rättegångsspråk: tjeckiska.

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen),

sammansatt av ordföranden M. Prek (referent), samt domarna I. Labucka och V. Kreuschitz,

justitiesekreterare: handläggaren S. Bukšek Tomac,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 29 juni 2016,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Ämnet di-(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) (nedan kallat DEHP) används för att göra plaster gjorda av polyvinylklorid (PVC) mjukare. DEHP har inkluderats i bilaga XIV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 2006, s. 1, och rättelse i EUT L 136, 2007, s. 3). Inkluderandet av detta ämne i ovannämnda bilaga fick till följd att dess användning, från den 21 februari 2015, underställdes ett tillstånd som utfärdades av Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa).
- 2 För att kunna fortsätta tillverka DEHP utan avbrott även efter den 21 februari 2015 lämnade sökandebolaget, Deza a.s., in en tillståndsansökan till Echa i enlighet med artikel 62 i förordning nr 1907/2006. Sökandebolaget bifogade sin tillståndsansökan en konfidentiell version och en icke-konfidentiell version av de erforderliga handlingarna, varav en kemikaliesäkerhetsrapport, en bedömning av ersättningslösningar och en socioekonomisk bedömning. Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. och Vinyloop Ferrara SpA (nedan kallade de tidigare sökandebolagen) lämnade även in en ansökan om tillstånd att fortsätta tillverka DEHP.
- 3 Från den 13 november 2013 till den 8 januari 2014 organiserade Echa, med tillämpning av artikel 64.2 i förordning nr 1907/2006, ett offentligt samråd angående ansökningarna avseende DEHP. I detta sammanhang ställde den flera handlingar avseende detta ämne till allmänhetens förfogande.
- 4 Den 5 december 2013 ingav ClientEarth och European Environmental Bureau (EEB), på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43), till Echa en ansökan om tillstånd att få tillgång till den kemikaliesäkerhetsrapport och den bedömning av ersättningslösningarna som ingick i ansökan om tillstånd avseende användning av DEHP, eftersom de ansåg att de handlingar som lämnats ut under förfarandet för offentligt samråd var ofullständiga.
- 5 Genom skrivelse av den 18 december 2013 informerade Echa sökanden om den av ClientEarth och EEB ingivna ansökan om tillgång till den kemikaliesäkerhetsrapport och den bedömning av ersättningslösningar som ingick i tillståndsansökan. Echa informerade även sökandebolaget om att denna myndighet, genom e-postmeddelande, till sökandebolaget hade sänt en dold version av

ovannämnda handlingar och att den uppmanade denne att tydligt precisera vilka upplysningar den önskade inte skulle lämnas ut samt att ange skälen till varför den ansåg att dessa upplysningar omfattades av ett av undantagen i artikel 4 i förordning nr 1049/2001.

- 6 Den 24 januari 2014 sände Echa till sökandebolaget en skrivelse med referensen AFA-C-0000004274-77-09/F och till de tidigare sökandebolagen skrivelser med referenserna AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F respektive AFA-C-0000004151-87-08/F, i vilka denna myndighet tillkännagjorde sitt beslut att lämna ut en del av de begärda handlingarna i den mening som avses i förordning nr 1049/2001 (nedan kallade de angripna besluten).
- 7 Genom skrivelse av den 7 februari 2014 upplyste Echa ClientEarth och EEB om att den hade beslutat att bevilja dem en partiell tillgång till de begärda upplysningarna, men att utlämnandet låg vilande, eftersom ett förfarande hade inletts vid tribunalen för att hindra detta utlämnande. Till denna skrivelse bilades en av skrivelserna av den 24 januari 2014, nämligen den som riktats till Arkema France, vilken var analog med den som riktats till sökandebolaget.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 8 Den 24 mars 2014 väckte sökanden och de tidigare sökandena talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av de angripna besluten. Genom en separat handling ingav de samma dag en ansökan om interimistiska åtgärder enligt artikel 278 FEUF i syfte att få uppskov med verkställigheten av de angripna besluten.
- 9 Genom skrivelse av den 8 april 2014 upplyste de tidigare sökandebolagen tribunalen om att de återkallade sin talan, vilket tribunalens ordförande beaktade genom partiell avskrivning av målet den 11 april 2014.
- 10 Genom beslut av den 25 juli 2014, Deza/Echa (T-189/14 R, ej publicerat, EU:T:2014:686), sköts verkställigheten av beslutet med referensen AFA-C-0000004274-77-09/F upp och Echa anmodades att avstå från att lämna ut de kemikaliesäkerhetsrapporter och de bedömningar avseende lösningar för ersättning av DEHP som de tidigare sökandena hade gjort och som var föremål för beslut med referenserna AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F et AFA-C-0000004151-87-08/F.
- 11 Genom ansökan som inkom till tribunalen den 1 augusti 2014 ansökte ClientEarth, EEB och Vereniging Health Care Without Harm Europe (nedan kallat HCWH Europe) om att få intervensera till stöd för Echas yrkanden. Vidare ansökte de om att kunna använda engelska, i första hand i den skriftliga och den muntliga delen av förfarandet och, i andra hand under den muntliga delen av förfarandet.
- 12 Ovanstående ansökningar delgavs sökanden och Echa, i enlighet med artikel 116.1 i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991.
- 13 Genom beslut av ordföranden vid tribunalens fjärde avdelning den 25 september 2014 tilläts Europeiska kommissionen att intervensera till stöd för Echas yrkanden.
- 14 Genom inläga som inkom till tribunalens kansli den 3 oktober 2014 ansökte Echa om konfidentiell behandling av bilaga D1 till dupliken i förhållande till ClientEarth, EEB och HCWH Europe.
- 15 Genom inläga som inkom till tribunalens kansli den 10 oktober 2014 ansökte sökandebolaget om konfidentiell behandling i förhållande till ClientEarth, EEB och HCWH Europe, beträffande vissa uppgifter och upplysningar i ansökan.

- 16 Genom inlägga som inkom till tribunalens kansli den 31 oktober 2014, ändrade sökanden sin ansökan om konfidentiell behandling av vissa uppgifter i ansökan och i dess bilagor samt i Echas beslut och deras bilagor och ansökte även om konfidentiell behandling av bilaga D1 till dupliken, i förhållande till ClientEarth, EEB och HCWH Europe.
- 17 Genom beslut av ordföranden vid tribunalens fjärde avdelning den 16 januari 2015, tilläts ClientEarth, EEB och HCWH Europe att intervenera till stöd för Echas yrkanden. Den ansökan om undantag från språkanvändningen som intervenienterna framställt avslögs i den del den avsåg den skriftliga delen av förfarandet och beslutet om ansökan om undantag från språkanvändningen i den muntliga delen av förfarandet sköts upp.
- 18 Den 20 februari 2015 lämnade ClientEarth, EEB och HCWH Europe synpunkter på ansökan om konfidentiell behandling av bilaga D1 till dupliken.
- 19 Den 14 april 2015 vidtog tribunalen en åtgärd för processledning genom att ställa frågor till sökandebolaget beträffande dess ändrade ansökan om konfidentiell behandling.
- 20 Den 29 april 2015 svarade sökandebolaget på tribunalens frågor.
- 21 Genom beslut av ordföranden vid tribunalens fjärde avdelning av den 12 juni 2015 beviljades ansökan om konfidentiell behandling i förhållande till ClientEarth, EEB och HCWH Europe, dels i den del den avsåg de uppgifter från kemikaliesäkerhetsrapporten som fanns dels i bilaga 3 i den konfidentiella versionen av de angripna besluten (på sidorna 941–1503 i ansökan), dels på sidorna 353–915 i bilaga A.4.5 i den konfidentiella versionen av ansökan, dels beträffande uppgifterna i bedömningen av ersättningslösningar i både bilaga 4 i den konfidentiella versionen av de angripna besluten (på sidorna 1504–1819 i ansökan) och på sidorna 37–352 i bilaga A.4.4 i den konfidentiella versionen av ansökan. Ansökningarna om konfidentiell behandling ogillades i övrigt.
- 22 Sökandebolaget har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara de angripna besluten, och
  - förplikta Echa att ersätta rättegångskostnaderna.
- 23 Echa har, med stöd av kommissionen samt ClientEarth, EEB och HCWH Europe, yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan i den del den avser besluten i de skrivelser som inte har riktats direkt till sökanden,
  - ogilla talan i övrigt, och
  - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 24 Sökanden har till stöd för sina yrkanden gjort gällande fyra grunder. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001, jämförd med artikel 118 i förordning nr 1907/2006. Den andra grunden gäller åsidosättande av beviljandet av avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter, av den 15 april 1994 (EGT L 336, 1994, s. 214), vilket återfinns i bilaga 1 C till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994, s. 3), bland annat dess artikel 39.2. Såvitt avser den tredje grunden har sökanden gjort gällande ett åsidosättande av artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen), av

artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europakonventionen och av artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den fjärde grunden avser åsidosättande av artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001.

- 25 Echa har bestritt de argument som sökanden har anfört till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av de angripna besluten och har gjort gällande att talan ska avvisas i den del den avser de beslut som ingår i skrivelserna med referenserna AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F och AFA-C-0000004151-87-08/F.
- 26 Under omständigheterna i målet anser tribunalen att en god rättsskipning kräver att talan ogillas i sak, i enlighet med nedan angivna resonemang, utan föregående prövning av Echas invändning om rättegångshinder i den del talan avser de i föregående punkt nämnda besluten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 februari 2002, rådet/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, punkterna 50–52, dom av den 23 oktober 2007, Polen/rådet, C-273/04, EU:C:2007:622, punkt 33, och dom av den 10 oktober 2014, Marchiani/Europaparlamenten, T-479/13, ej publicerad, EU:T:2014:866, punkt 23).
- 27 Det ska inledningsvis erinras om att förordning nr 1907/2006 innebär en skyldighet för en sökande som önskar använda vissa kemiska ämnen att utföra en analys av tillgängligheten av ersättningsämnen, att undersöka de risker som de medför och att kontrollera de tekniska och ekonomiska möjligheterna att använda dessa. I detta syfte ingav sökanden, inom ramen för sin ansökan om tillstånd att använda DEHP, två handlingar: en kemikaliesäkerhetsrapport och en bedömning av ersättningslösningar. Dessa handlingar publicerades, i deras icke-konfidentiella version, på Echas webbplats. Till följd av en av ClientEarth och EEB inlämnad begäran om tillgång till handlingarna, begärde Acha att sökandebolaget skulle ompröva sin ståndpunkt och göra en omprövning av de uppgifter som skulle betraktas som konfidentiella. Sökandebolaget översände en ändrad version av de konfidentiella handlingarna. Echa ansåg emellertid att bland de uppgifter som sökandebolaget inte ville skulle lämnas ut var vissa inte konfidentiella och skulle således lämnas ut till dem som begärt att få tillgång till handlingarna. Av denna anledning framställde Echa en annan version av handlingarna, varav flera utdrag doldes för att förbli konfidentiella och andra behölls för att lämnas ut. Sökanden ansåg att flera uppgifter (nedan kallade de omtvistade uppgifterna) bland dem som Echa avsåg lämna ut skulle förbli konfidentiella. I sin talan om ogiltigförklaring har sökandebolaget i begränsad utsträckning angett de omtvistade uppgifter som förekommer i den senaste versionen av de av Echa framställda handlingarna. Följaktligen är det frågan om tillgång till dessa omtvistade uppgifter som är föremål för förevarande tvist.
- 28 Inom ramen för den andra grunden har sökandebolaget emellertid anfört en principiell ståndpunkt enligt vilken de allmänna presumptionerna om nekad tillgång som tillämpas på vissa kategorier av handlingar även avsåg de omtvistade uppgifter som framställts inom ramen för det godkännandeförfarande som föreskrivs i förordning nr 1907/2006 och enligt vilken ett utlämnande av dessa handlingar således i princip inskränker de affärsintressena. Tribunalen anser att denna invändning utgör en egen grund som ska provas först.

1. Den särskilda grunden avseende förekomsten av en allmän presumtion om konfidentialitet avseende de uppgifter som lämnats inom ramen för det godkännandeförfarande som föreskrivs i förordning nr 1907/2006

- 29 Inom ramen för denna grund har sökandebolaget i huvudsak gjort gällande att alla de omtvistade uppgifterna sammantaget omfattas av affärshemligheter.
- 30 Echa har gjort gällande att sökandebolagets synsätt inte överensstämmer med det som denna myndighet följde vid förfarandet för samråd med tredjeparter, eftersom sökandebolaget vid detta förfarande inte anförde något argument om att de aktuella uppgifterna skulle behandlas sammantaget utan i stället, till stöd för sin begäran om att de omtvistade uppgifterna inte skulle lämnas ut, angav

några specifika motiv som inte hade någon anknytning sinsemellan. När det gäller saken har Echa bestritt att det skulle föreligga en allmän presumtion om konfidentialitet avseende de omtvistade uppgifterna.

- 31 Det ska inledningsvis understrykas att detta, under förutsättning att det av sökanden anförda synsättet, liksom Echa har gjort gällande, inte motsvarar den attityd som sökandebolaget hade under det administrativa förfarandet, inte för den sakens skull innebär att sökandebolaget inte kan anföra denna grund.
- 32 Sökandebolaget har nämligen i huvudsak gjort gällande en principiell ståndpunkt enligt vilken de allmänna presumtionerna om nekad tillgång som är tillämplig på vissa kategorier av handlingar även avsåg de omtvistade uppgifter som framförts inom ramen för det godkännandeförfarande som föreskrivs i förordning nr 1907/2006 och enligt vilket utlämnandet av dessa handlingar således i princip skadar affärsintressena. Då det rör sig om en fråga om tolkning av förordning nr 1049/2001 och av förordning nr 1907/2006, kan den således legitimt tas upp vid domstolen utan att den har åberopats, eller undersökts, i det administrativa förfarandet. Frågan ska följaktligen prövas.
- 33 Prövningen av denna fråga kräver att det erinras om att bestämmelserna om allmänhetens tillgång till Echas handlingar med hänsyn till artikel 2.3 i förordning nr 1049/2001 ska tillämpas på alla handlingar som finns hos denna myndighet, det vill säga handlingar som upprättats eller mottagits och som innehåller av myndigheten, inom samtliga Europeiska unionens verksamhetsområden. Trots att syftet med denna förordning är att ge allmänheten största möjliga rätt till tillgång till institutionernas handlingar, är denna rätt föremål för vissa begränsningar, vilka grundar sig på hänsyn till allmänna eller privata intressen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 85).
- 34 Det ska även påpekas att domstolen har slagit fast de berörda institutionernas och myndigheternas möjlighet att grunda sig på allmänna presumtionsregler, som är tillämpliga på vissa kategorier av handlingar, eftersom allmänna överväganden av liknande slag kan tillämpas på ansökningar om utlämnande av handlingar av samma art (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2008, Sverige och Turco/rådet, C-39/05 P och C-52/05 P, EU:C:2008:374, punkt 50).
- 35 Domstolen och tribunalen har således slagit fast att det föreligger allmänna presumtionsregler för att vägra tillgång till handlingar i flera situationer såsom, bland annat, de administrativa handlingarna i ett förfarande för prövning av statligt stöd, handlingar som utväxlats inom ramen för ett förfarande för prövning av företagskoncentrationer, handlingar i ett förfarande för tillämpning av artikel 101 FEUF och handlingar som upprättats inom ramen för kommissionens påverkansbedömning i samband med ett pågående beslutsförfarande på miljöskyddsområdet.
- 36 För det första följer det av rättspraxis att det för att en allmän presumtion på ett giltigt sätt på grundval av förordning nr 1049/2001 ska kunna göras gällande mot den person som begär tillgång till handlingen, krävs att handlingarna ingår i samma kategori av handlingar eller är av samma slag (dom av den 1 juli 2008, Sverige och Turco/rådet, C-39/05 P och C-52/05 P, EU:C:2008:374, punkt 50, och dom av den 17 oktober 2013, rådet/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, punkt 72).
- 37 Vidare följer det av denna rättspraxis att tillämpningen av allmänna presumtionsregler huvudsakligen motiveras av behovet att säkerställa ett korrekt genomförande av de aktuella förfarandena och att garantera att syftet med dem inte äventyras. Erkännande av en allmän presumtion kan grundas på att utlämnande av handlingar i vissa förfaranden inte är förenligt med ett välfungerande förfarande och på risken för att dessa skulle undergrävas. Allmänna presumtioner gör det nämligen möjligt att bevara förfarandets integritet genom att begränsa ingripanden av tredjeparter (se, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokaten Wathelet i målen LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:528, punkterna 66, 68, 74 och 76). Tillämpning av specifika regler som föreskrivs i en rättsakt beträffande ett förfarande vid en av unionsinstitutionerna och för vilket de

begärda handlingarna har upprättats är ett av de kriterier som motiverar att en allmän presumptionsregel erkänns (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juni 2015, McCullough/Cedefop, T-496/13, ej publicerad, EU:T:2015:374, punkt 91 och förslag till avgörande av generaladvokaten Cruz Villalón i målet rådet/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:325, punkt 75).

- 38 Unionsdomstolarna anser således att undantagen från den rätt att få tillgång till handlingar som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001 inte kan tolkas utan beaktande av de specifika bestämmelser som reglerar tillgången till dessa handlingar, vilka föreskrivs i de berörda förordningarna. Det är i denna mening som domstolen har påpekat att vissa bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 och 102 FEUF] (EGT L 1, 2003, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna [101 och 102 FEUF] (EUT L 123, 2004, s. 18), vid ett förfarande för tillämpning av artikel 101 FEUF, strikt reglerade användningen av handlingarna i nämnda förfarande, eftersom de föreskrev att parterna i ett förfarande enligt artikel 101 FEUF inte hade någon obegränsad rätt till tillgång till handlingarna i ärendet vid kommissionen och att utomstående, bortsett från klagande, helt saknade rätt till tillgång till handlingarna i ärendet vid kommissionen i ett sådant förfarande. Domstolen har angett att om en generell rätt till tillgång till handlingarna i ett ärende enligt artikel 101 FEUF beviljades med stöd av förordning nr 1049/2001 skulle detta riskera att äventyra den balans som unionslagstiftaren i förordningarna nr 1/2003 och nr 773/2004 har velat säkerställa mellan å ena sidan de berörda företagens skyldighet att förse kommissionen med potentiellt känsliga affärsuppgifter för att kommissionen ska kunna bedöma huruvida det föreligger en konkurrensbegränsande samverkan och om den i så fall är förenlig med den gemensamma marknaden, och å andra sidan tillförsäkrandet av ett förstärkt skydd för de till kommissionen ingivna upplysningar som är sekretessbelagda eller utgör affärshemligheter. Domstolen har av detta dragit slutsatsen att kommissionen vid tillämpningen av undantagen i artikel 4.2 första och tredje strecksatserna i förordning nr 1049/2001 har rätt att – utan att göra någon konkret och individuell prövning av var och en av de handlingar som har begärts utlämnade – presumera att ett utlämnande av handlingarna i ett ärende om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF i princip skulle undergräva skyddet för de inblandade företagens affärsintressen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkterna 86, 87, 90 och 93).
- 39 I motsats till de situationer i vilka domstolen och tribunalen har slagit fast att de allmänna presumtionerna om nekad tillgång till handlingarna var tillämpliga, regleras emellertid i förordning nr 1907/2006 uttryckligen förhållandet mellan denna förordning och förordning nr 1049/2001. I artikel 118 i förordning nr 1907/2006 föreskrivs nämligen att förordning nr 1049/2001 är tillämplig på handlingar som innehas av Echa. Den anger inte strikt användningen av handlingarna i ett ärende gällande ett tillståndsförfarande avseende ett kemiskt ämne. I denna förordning anges nämligen ingen begränsning av tillgångarna till handlingarna i ärendet för ”de berörda parterna” eller för ”klagandena”. Det anges endast exakt, i dess artikel 118.2, viss information av vilken utlämnandet påverkar den berörda personens affärsintressen negativt. I artikel 119.1 anges däremot annan information som ska offentliggöras kostnadsfritt på Internet.
- 40 Det följer således inte någon generell presumptionsregel av bestämmelserna i förordning nr 1907/2006. Det kan således inte fastställas att de handlingar som utlämnats till Echa inom ramen för ett tillståndsförfarande enligt förordning nr 1907/2006, i deras helhet ska betraktas som uppenbart innefattade i undantaget för skydd för tillståndssökandenas affärsintressen.
- 41 Även om detta undantag, i förekommande fall, är tillämpligt på vissa av de handlingar som lämnats ut till Echa, är detta inte nödvändigtvis fallet för alla handlingarna eller för dessa handlingar i deras helhet. Det ankommer i vart fall på Echa att försäkra sig om att så är fallet genom att göra en konkret och faktisk prövning av varje handling, vilket krävs enligt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.

- 42 Det kan i detta sammanhang konstateras att Echa har gjort en konkret och faktisk prövning av varje handling, i enighet med bestämmelserna i förordning nr 1049/2001 respektive 1907/2006.
- 43 Det följer av det ovan anförda att grunden avseende förekomsten av en generell presumtion att den information som framställts inom ramen för tillståndsförfarandet enligt förordning nr 1907/2006 är konfidentiell, inte kan godtas.

2. Den första grunden, avseende åsidosättande av artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001

- 44 Inom ramen för den första grunden, avseende åsidosättande av artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001, jämfört med artikel 118 i förordning nr 1907/2006, har sökandebolaget i huvudsak gjort gällande fyra invändningar. Som första invändning har sökandebolaget anförts att de omtvistade upplysningarna är konfidentiella, eftersom de omfattas av dess know-how och dess affärshemligheter. Som andra invändning har sökandebolaget åberopat artikel 39.2 i TRIPS-avtalet, av vilket unionen är bunden, till stöd för anförandet att utlämnande av de omtvistade upplysningarna till en utomstående skulle äventyra skyddet för dess affärsintressen och skyddet för dess immateriella rättigheter, nämligen skyddet för dess affärshemligheter. Den tredje invändningen grundar sig på att det "övervägande allmänintresset" som berättigar utlämnandet av de omtvistade upplysningarna inte kan anses vara vare sig framträdande eller eftersträvat genom nämnda utlämnande. Dessutom har Echa inte tillräckligt klart och precist angett vilket allmänintresse som skulle berättiga utlämnandet av de omtvistade upplysningarna. Den fjärde invändningen avser åsidosättande av artikel 296 FEUF, då sökanden har klandrat Echa för att inte ha motiverat huruvida de omtvistade upplysningarna utgjorde affärshemligheter i den mening som avses i artikel 39.2 i TRIPS-avtalet och, således, inte ha nämnt det eventuella övervägande allmänintresse som skulle berättiga dess beslut att lämna ut dessa konfidentiella upplysningar.

Den första invändningen, avseende de omtvistade upplysningarnas konfidentialitet på grund av deras kommersiella karaktär och att de omfattas av sökandebolagets know-how

- 45 Sökandebolaget har som första invändning gjort gällande att de omtvistade upplysningarna är konfidentiella, eftersom de omfattas av ett affärsintresse i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001.
- 46 Till stöd för denna invändning har sökandebolaget, för det första, gjort gällande att dessa upplysningar omfattas av dess know-how och dess affärshemligheter, då dessa inte är lättillgängliga, samt kan utnyttjas i kommersiellt syfte och har krävt ekonomiska medel och betydande ansträngningar för deras inhämtande och organisation i syfte att möjliggöra beviljandet av ett tillstånd för att släppa ut DEHP på marknaden och senare använda det.
- 47 För det andra har sökanden bestritt att uppgifterna avseende tröskelvärden jämförda med exponerings- och koncentrationsvärden, vilka när de inte har uppnåtts inte medför någon sådan negativ verkan på människors hälsa (DNEL) eller på miljön (PNEC) (nedan kallade DNEL- och PNEC-nivå) ska offentliggöras i den mening som avses i artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006.
- 48 Echa har bestritt alla dessa argument.
- 49 Inledningsvis erinrar tribunalen om att varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt stadgeenliga säte i en medlemsstat enligt artikel 15.3 FEUF ska ha rätt till tillgång till unionens institutioners, organs och byråers handlingar, enligt de principer och villkor som har bestämts i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Förordning nr 1049/2001 avser, såsom anges i skäl 4 och artikel 1, att ge allmänheten största möjliga tillgång till institutionernas handlingar (dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P,

EU:C:2012:393, punkt 111, dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 53, och dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 40).

- 50 Vidare regleras förfarandet för tillståndsansökan i förordning nr 1907/2006, i vilken fastställs ett unionsförfarande för tillstånd att använda kemiska ämnen. I artikel 118 i förordning nr 1907/2006 föreskrivs att förordning nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som Echa förfogar över. Av detta följer att principen att allmänheten ska ha största möjliga tillgång till handlingarna i princip ska iakttas beträffande Echas handlingar.
- 51 Principen att allmänheten ska ha största möjliga tillgång till handlingarna är emellertid föremål för vissa begränsningar som grundar sig på hänsyn till allmänna eller privata intressen. I förordning nr 1049/2001 föreskrivs, i dess skäl 11 och dess artikel 4, undantagsbestämmelser enligt vilka institutionerna ska vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för något av dess intressen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 111, dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 53, och dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 40).
- 52 Eftersom de undantag som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001 utgör en avvikelse från principen att allmänheten ska ha största möjliga tillgång till handlingar, ska de tolkas och tillämpas restriktivt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juli 2011, Sverige/MyTravel och kommissionen, C-506/08 P, EU:C:2011:496, punkt 75). Det ska i detta hänseende visas att den aktuella tillgången till handlingen skulle kunna medföra konkret och faktisk skada på det skyddade intresset och att risken för skada på detta skyddade intresse rimligen kan förutses och inte är rent hypotetisk (dom av den 13 april 2005, Verein für Konsumenteninformation/kommissionen, T-2/03, EU:T:2005:125, punkt 69, och dom av den 22 maj 2012, Sviluppo Globale/kommissionen, T-6/10, ej publicerad, EU:T:2012:245, punkt 64).
- 53 Det ska även påpekas att det system med undantag som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001, bland annat i artikel 4.2, grundar sig på en avvägning mellan de intressen som står mot varandra i en viss situation, det vill säga å ena sidan de intressen som gynnas av ett utlämnande av de berörda handlingarna och å andra sidan de intressen som hotas av utlämnandet. Vilket beslut som fattas med anledning av en begäran om tillgång till handlingar beror på vilket intresse som anses väga tyngst i det enskilda fallet (dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 42, och dom av den 23 september 2015, ClientEarth och International Chemical Secretariat/Echa, T-245/11, EU:T:2015:675, punkt 168).
- 54 Det ska påpekas att en ansökan om tillgång till en handling i princip inte kan avslås enbart med den motiveringen att handlingen hänför sig till en sådan verksamhet eller avser ett sådant intresse som nämns i artikel 4 i förordning nr 1049/2001. Den berörda institutionen måste även förklara hur tillgången till handlingen konkret och faktiskt skulle skada det intresse som skyddas av ett undantag i denna artikel (dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 116, dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 57, och dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 64).
- 55 Beträffande begreppet affärsintressen följer av rättspraxis att samtliga upplysningar om ett företag och dess affärsförbindelser inte kan omfattas av skyddet för affärsintressen enligt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. Om så var fallet skulle den allmänna principen om att allmänheten ska ges största möjliga tillgång till handlingar hos institutionerna inte kunna tillämpas

(dom av den 15 december 2011, CDC Hydrogene Peroxide/kommissionen, T-437/08, EU:T:2011:752, punkt 44, och dom av den 9 september 2014, MasterCard m.fl./kommissionen, T-516/11, ej publicerad, EU:T:2014:759, punkt 81).

56 Således är det, vid en tillämpning av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001, nödvändigt att visa att de omtvistade handlingarna innehåller uppgifter som, för det fall de lämnas ut, kan skada en juridisk persons affärsintressen. Detta är bland annat fallet när de begärda handlingarna innehåller känsliga kommersiella uppgifter, särskilt gällande de berörda företagens affärsstrategi eller deras affärsrelationer eller när dessa handlingar innehåller företagets egna uppgifter som framhåller dess sakkunskap (dom av den 9 september 2014, MasterCard m.fl./kommissionen, T-516/11, ej publicerad, EU:T:2014:759, punkterna 82–84).

57 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som sökandens argument ska bedömas.

Frågan om åsidosättande av artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001

58 Tribunalen ska pröva huruvida Echa, liksom sökanden ha gjort gällande, har åsidosatt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 genom att anta de angripna besluten, vilket möjliggjorde utlämnandet av de omtvistade uppgifterna.

59 För det första ska det, när det gäller rapporten om kemisk säkerhet, påpekas att de omtvistade uppgifter som ingår i denna är följande:

- Angivelse av namnet på vetenskapliga studier och på en unionsrapport – nämligen 2008 års rapport om bedömning av risker – samt innehållet i dessa studier och denna rapport (punkterna 5.5.2.2, 5.5.3, 5.6.2, 5.6.3, 5.7.3, 5.8.2, 5.8.3, 5.9.1.2, 5.9.2.2, 5.9.3, 5.10.1.1, 5.10.3 och 9.0.1 i rapporten om kemisk säkerhet),
- den enda angivelsen av namn och datum avseende vissa vetenskapliga studier (punkterna 5.1.1.2, 5.10.1.2 och tabell nr 43, 45, 52–54, 59, 70 och 73 i rapporten om kemisk säkerhet),
- angivelse av namnet på en studie avseende ”no observed adverse effect level”, det vill säga den högsta koncentration utan skadlig verkan som observerats (nedan kallat NOAEL-värde) (punkt 5.11.2 i rapporten om kemisk säkerhet),
- vissa uppgifter om scenarier för exponering för DEHP och om riskkaraktärisering (punkterna 9.1.1, 9.2.1, 9.3.1, 10.1.1, 10.1.2, 10.2.1, 10.2.2, 10.3.1, 10.4.2 och tabellerna nr 141, 143–154 och 177–179 i rapporten om kemisk säkerhet).

60 Inledningsvis ska det, beträffande de omtvistade upplysningarna angående de vetenskapliga studierna och innehållet i dessa, påpekas att de gäller de uppgifter som har offentliggjorts och således är tillgängliga för allmänheten. Det samma gäller de omtvistade upplysningarna i 2008 års rapport om riskbedömning. Det rör sig nämligen om en unionshandling som också har offentliggjorts. Dessa omtvistade upplysningar motsvarar således en samling utdrag av ovannämnda studier och rapporter och beskriver således deras innehåll. Utlämnandet av endast en ansamling av dessa beskrivande uppgifter, vilka är tillgängliga för allmänheten, förefaller inte kunna räcka för att skada skyddet för sökandens kommersiella intressen. Dessutom har sökandebolaget inte visat hur nämnda samling vetenskapliga uppgifter, i den aktuella situationen, skulle utgöra en känslig kommersiell uppgift och att den, genom utlämnandet, skulle skada dess affärsintressen. Det är endast om dessa bedömningar som gjorts av sökandebolaget vid detta sammanställningsarbete hade inneburit ett mervärde – det vill säga att de, exempelvis, hade utgjort nya vetenskapliga slutsatser eller överväganden avseende en nytänkande strategi som kunde ge företaget en kommersiell fördel framför dess konkurrenter (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 13 februari 2014, Luxembourg Pamol (Cyprus) och

Luxembourg Industries/kommissionen, T-578/13 R, ej publicerat, EU:T:2014:103, punkt 60, och beslut av den 25 juli 2014, Deza/Echa, T-189/14 R, ej publicerat, EU:T:2014:686, punkt 54) – som de skulle ha omfattats av de affärsintressen vars skydd säkerställs genom artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001.

- 61 Det ska vidare påpekas att Echa, i det beslut som ingick i den skrivelse som hade referensnumret AFA-C-0000004274-77-09/F, angav att sådana upplysningar kunde lämnas ut "utan någon detaljerad bakomliggande bedömning". Konkret dolde denna myndighet just de bedömningar som sökandebolaget hade utfört mot bakgrund av dessa studier (se, bland annat, de upplysningar som Echa dolde i punkterna 5.7.3, 5.8.3, 5.9.1.2, 5.9.2.2, 5.9.3, 5.10.1.1 et 5.10.1.2). Således gjorde Echa en åtskillnad mellan de upplysningar som angav innehållet i offentliggjorda studier och som således var av huvudsakligen beskrivande karaktär – vilka kunde lämnas ut – och dem som innehöll en av sökandebolaget utförd kritisk bedömning av dessa studier och därför inte som sådana var tillgängliga för allmänheten – vilka i princip omfattades av affärsintressena och doldes av Echa. I förevarande mål kan i princip inte de "objektiva" upplysningarna anses vara företagets egna uppgifter som framhåller dess sakkunskap, i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 56 ovan.
- 62 Vidare har sökandebolaget endast framfört vaga och allmänna förklaringar för att visa att de omtvistade upplysningar som utgjordes av utdrag ur för allmänheten tillgängliga utdrag kunde medföra de påstådda följderna beträffande kränkning av dess sakkunskap och affärshemligheter. Dessa precisa och konkreta förklaringar har visat sig än mer nödvändiga då de i artikel 4 i förordning 1049/2001 föreskrivna undantagen, som har påpekats i punkt 52 ovan, ska tolkas och tillämpas restriktivt när de utgör en avvikelse från principen att allmänheten ska ha största möjliga tillgång till handlingar hos institutionerna.
- 63 Under dessa omständigheter kan sökandebolagets argument att dessa uppgifter gör det möjligt för konkurrenterna att få reda på hur detta företag orienterar sin affärsstrategi avseende den senare användningen av detta ämne och beslutar om framtida tillverkning av produkter som utgörs av DEHP eller dess ersättningslösningar inte heller godtas. Samlingen objektiva uppgifter kan nämligen inte i sig räcka för att avslöja innehållet i affärsstrategin eller sökandebolagets framtida val beträffande tillverkningen av DEHP.
- 64 Vidare ska sökandebolagets argument att en del av de omtvistade upplysningarna grundar sig på konfidentiella uppgifter som sammankopplats av sökandebolaget och utomstående, bland annat dess leverantörer och köpare, underkännas. För det första har sökandebolaget nämligen inte identifierat någon uppgift, bland de omtvistade handlingarna, som skulle vara resultatet av någon sådan sammankoppling. För det andra har detta bolag inte ingett någon handling som har till syfte att styrka förekomsten av överenskommelser med utomstående genom vilka det för framtiden skulle ha åtagit sig att inte lämna ut handlingar.
- 65 Slutligen, beträffande argumentet att sammanställningen av för allmänheten tillgängliga studier har krävt ett intellektuellt arbete, från sökandebolagets sida, avseende efterforskningar och läsning som har ett kommersiellt värde och som således omfattas av affärsintressena, kan detta inte godtas. Huruvida upplysningarna är av konfidentiell natur eller inte avgörs inte av det arbete som det innebär att samla de uppgifter som ingår i för allmänheten tillgängliga studier. Det ankom istället på sökandebolaget att visa att den handling som utgjorde resultatet av sammanställningen av de för allmänheten tillgängliga uppgifterna innehöll bedömningar som innebar ett mervärde i den mening som avses i punkt 60 ovan och att dessa uppgifter således omfattades av sådana affärsintressen som avses i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001.
- 66 Detta betyder inte, för den sakens skull, i motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande, att utlämnandet ger en konkurrent rätten att nöja sig med att, i sin ansökan om tillstånd att använda ett kemiskt ämne, hänvisa till sökandebolagets handlingar innehållande sammanställningen av studier och av denna anledning åtnjuta en konkurrensfördel. Det föreskrivs nämligen i artikel 63.1 i förordning nr 1907/2006 att "[o]m en ansökan om användning av ett ämne redan har lämnats in, kan en senare

sökande hänvisa till relevanta delar av den ansökan som tidigare lämnats in i enlighet med artikel 62.4 d, e och f och 62.5 a, förutsatt att den efterföljande sökanden har tillåtelse från den tidigare sökanden att hänvisa till dessa delar av ansökan”. Denna bestämmelse skyddar således innehavaren av en handling mot användning av denna handling för det fall de uppgifter som finns i denna lämnas ut till följd av en ansökan om tillgång till denna. Den hindrar att de omtvistade upplysningarna används till illojal konkurrens mot innehavaren av handlingen och således ger dess konkurrenter en rättsstridig konkurrensfördel.

- 67 Även om det ska erkännas att sökandebolagets arbete avseende systematisering av allmänt tillgänglig information kan ha ett visst kommersiellt värde, måste det vidare visas att systematiseringen av denna information har åtföljts av bedömningar som lett till nya vetenskapliga slutsatser eller till överväganden avseende en nytänkande strategi som kan ge företaget en kommersiell fördel framför dess konkurrenter och som således naturligtvis är konfidentiella (se punkt 60 ovan), vilket sökandebolaget inte har varit i stånd att göra. Under dessa omständigheter ska det för det första erinras om att kemikaliesäkerhetsrapporten ska ha det format som föreskrivs i punkt 7 i bilaga I till förordning nr 1907/2006, vilket syftar till att standardisera sättet för informationssystemering. För det andra bör den omständigheten beaktas att sättet att söka för allmänheten tillgänglig information underlättas av informationsverktyg som sökmotorer. Dessa båda konstateranden relativiserar i viss mån det kommersiella värdet av sammanställningen av för allmänheten tillgänglig information.
- 68 Vidare ska det, när det gäller punkterna 5.1.1.2, 5.10.1.2 och tabellerna nr 43, 45, 52–54, 59, 70 et 73, erinras om att de nämner namn och datum för flera studier som sökandebolaget anser vara konfidentiella och Echa önskar lämna ut. Sökandebolaget har emellertid inte förklarat på vilket sätt deras utlämnande skulle kränka dess affärsintressen och medföra fördelar för dess konkurrenter. Sökandebolaget har inte preciserat på vilket sätt dessa studier skulle vara problematiska samtidigt som detta bolag inte har bestritt att nästan alla de övriga studier som nämns i samma tabeller har lämnats ut.
- 69 Dessutom har Echa, när det gäller de omtvistade upplysningarna i punkt 5.11.2 i kemikaliesäkerhetsrapporten, i de angripna besluten understrukt att de NOAEL-exponeringsvärden som ingår i dessa resonemang, metoder och reflektioner inte kunde skada sökandebolagets affärsintressen. Echa har angett att denna typ av upplysningar var grundläggande för att allmänheten skulle få en indikation på riskerna i samband med användning av DEHP och att det således fanns ett stort intresse för allmänheten av att dessa upplysningar skulle lämnas ut. Det kan konstateras att sökandebolaget inte har ifrågasatt detta övervägande eller, än mindre, har preciserat på vilket sätt hänvisningen till de ovannämnda upplysningarna, i kemikaliesäkerhetsrapporten, skulle skada dess affärsintressen.
- 70 Vidare, när det gäller de uppgifter om scenarier för exponering för DEHP och om riskkaraktärisering som avses i punkt 59 sista streckpunkten ovan, ska det konstateras att sökandebolaget inte har anfört något argument för att styrka den konfidentiella karaktären av dessa.
- 71 Dessutom följer det av handlingarna i målet att Echa har strukt större delen av upplysningarna avseende scenarierna för exponering och att endast de inledande uppgifterna om dessa scenarier har nämnts. Det ankom på sökandebolaget att ange varför dessa uppgifter skulle vara konfidentiella.
- 72 Beträffande uppgifterna om riskkaraktärisering visar handlingarna i målet att dessa upplysningar rör de uppgifter som avser DNEL och dem som avser andelen riskkaraktärisering. Som Echa underströk i de angripna besluten, ska emellertid de uppgifter som avser DNEL offentliggöras med tillämpning av artikel 119.1 i förordning nr 1907/2006 och uppgifterna avseende riskkaraktärisering – vilka utgör en kombination av DNEL och PNEC samt exponeringen – kan inte skada sökandebolagets affärsintressen och är grundläggande för att allmänheten ska kunna få vetskap om den risk som är knuten till användningen av DEHP.

- 73 För det andra kan det, beträffande bedömningen av ersättningslösningar, inledningsvis konstateras följande:
- De omtvistade upplysningarna i tabellerna nr 4.6, 4.7, 4.12, 4.13, 4.18, 4.19, 4.23, 4.24, 4.27, 4.28, 4.33, 4.34, 4.37, 4.38, 4.41, 4.42, 4.46, 4.47, 4.51, 4.52, 4.56 och 4.57 är sifferuppgifter inom ramen för jämförelser mellan DNEL och PNEC, som gjorts mellan DEHP och andra kemiska ämnen.
  - Tabellerna nr 25 och 26 i handlingen med rubriken ”Bedömning av faror och risker med lösningar för ersättning av DEHP” (Hazard and Risk Evaluation for DEHP Alternatives) innehåller en komparativ bedömning av faror för människors hälsa respektive faror för miljön. Dessa omtvistade upplysningar i tabellerna avser namnet på ersättningsämnena, DNEL och PNEC för vart och ett av dessa samt korta anmärkningarna avseende vissa av dessa ämnen.
  - De omtvistade upplysningarna i tabell 27 i den ovannämnda handlingen avser tre sifferuppgifter som representerar migrationskvoten, i saliv, av DEHP och av ett annat ämne. Den omtvistade upplysningen i tabell nr 28 är en sifferuppgift avseende migrationskvoten, i svett, av DEHP.
  - De omtvistade upplysningarna i punkt 5.5 i den ovannämnda handlingen avseende de allmänna slutsatserna är överväganden avseende PNEC vilka avser en annan substans.
- 74 Det ska vidare preciseras att sökandebolaget, i de synpunkter som det framförde vid förfarandet för samråd med tredjeman, avseende de ovan i punkt 73 första streckpunkten nämnda tabellerna, har gjort gällande att de innehöll upplysningar som var analoga med dem som fanns i kemikaliesäkerhetsrapporten, det vill säga bland annat DNEL och PNEC, och att dessa upplysningar omfattades av den tillståndssökandes immateriella rättigheter. Sökandebolaget har understrukt att utlämnandet av sådana upplysningar skulle medföra en kommersiell skada, eftersom dessa kunde bli föremål för en ekonomisk kompensation. Sökandebolaget har påpekat att tillgången till bedömningen av ersättningslösningar skulle vara föremål för ekonomisk kompensation och därför skulle förhandlas för att garantera en fördelning av kostnaderna.
- 75 Det ska påpekas att Echa, i de angripna besluten, angav att DNEL och PNEC, resultaten av studierna och slutsatserna av klassificeringen i bedömningen av ersättningslösningarna inte ansågs vara konfidentiella, eftersom dessa resultat och dessa slutsatser i sig, utan den bakomliggande detaljerade bedömningen, inte kunde anses skada sökandebolagets, de tidigare sökandebolagens eller utomstående affärsintressen allvarligt. Echa har även understrukt att Echa ska offentliggöra denna typ av information, i enlighet med artikel 119.1 c, e och f i förordning nr 1907/2006.
- 76 Det kan konstateras att sökandebolaget inte har visat på vilket sätt utlämnandet av uppgifterna i bedömningen av ersättningslösningarna, vilka just avsågs med dess ansökan om icke-utlämnande, skulle skada dess affärsintresse. Det rör sig nämligen om objektiva sifferuppgifter, som fastställts inom ramen för jämförelser mellan DNEL och PNEC som gjorts avseende DEHP och andra kemiska ämnen, vilka huvudsakligen hämtats från offentliga studier. Det kan emellertid inte anses att dessa sifferuppgifter i de offentliga studierna omfattas av sökandens affärsintressen. Som har understrukits i punkt 61 ovan, har Echa dolt sökandens ”subjektiva” anmärkningar avseende dessa uppgifter, vilket för övrigt påpekas i de angripna besluten, varvid det preciseras att resultaten av dessa slutsatser i sig, ”utan bakomliggande detaljerad bedömning”, inte kan anses skada sökandebolaget eller de tidigare sökandebolagens affärsintressen allvarligt.
- 77 Under dessa omständigheter kan inte, liksom har påpekats i punkt 63 ovan, sammanställningen av objektiva uppgifter, i sig, avslöja innehållet i affärsstrategin eller sökandebolagets framtida val beträffande tillverkningen av DEHP och kan inte heller anses avse företagets egna uppgifter som framhåller dess sakkunskap, i den mening som avses i ovan i punkt 56 nämnda rättspraxis.

- 78 Samma överväganden kan göras avseende de omtvistade upplysningarna i tabellerna nr 25–28 i handlingen med rubriken "Bedömning av faror och risker med lösningar för ersättning av DEHP". Sökandebolaget har för övrigt inte lämnat någon förklaring i syfte att berättiga skälet till varför, bland de elva sifferuppgifterna i tabellerna nr 27 och 28, fyra skulle ha förtjänat att inte lämnas ut.
- 79 Det ska, beträffande tabell nr 25, preciseras att Echa inkluderade kolumnen med rubriken "Anmärkningar" bland de upplysningar som skulle lämna ut. Det kan konstateras att dessa anmärkningar är beskrivande. Beträffande de upplysningar som finns i kolumnen med rubriken "Anmärkningar" i tabell 26, har sökandebolaget inte anfört någon uppgift som gör det möjligt att anta att det rör sig om bedömningar som innebär ett mervärde i den mening som avses i punkt 60.
- 80 När det gäller de omtvistade upplysningarna i avdelning 5.5 i bedömningen av ersättningslösningar har sökandebolaget inte heller anfört något enda skäl som gör det möjligt att anta att ett utlämnande av dessa skulle skada bolagets affärsintressen. Den konfidentiella karaktären av dessa upplysningar är än svårare att förstå, då det rör sig om en identifiering av andra ämnen som har en miljöpåverkan liknande den som DEHP har eller allvarligare. Dessa upplysningar förefaller inte vara tillräckliga för att lämna ut innehållet i sökandens affärsstrategi och inriktningen för dess forskning och utveckling på området kemiska ämnen eller för att de ska lämna ut dess know-how eller framhålla dess sakkunskap, i den mening som avses i punkt 56 ovan.
- 81 För det tredje har sökandebolaget gjort gällande att det har lämnat flera upplysningar som inte nödvändigtvis behövde inges vid ansökan om tillstånd. Det har närmare bestämt gjort gällande att det, mot bakgrund av att DEHP i förordning nr 1907/2006 hade kvalificerats som ett ämne utan miljöpåverkan, men ett ämne med eventuell giftpåverkan på människor, hade det inte någon skyldighet att lämna in uppgifter avseende PNEC. Samtidigt som Echa erkänt att PNEC inte skulle inges i det aktuella fallet, har denna myndighet angett att detta inte hade någon inverkan på dess skyldighet att lämna ut de uppgifter som den förfogade över.
- 82 Det ska inledningsvis erinras om att tillämpningsområdet för förordning nr 1049/2001 enligt artikel 2.3 däri och enligt artikel 118.1 i förordning nr 1907/2006 omfattar alla handlingar som institutionerna och byråerna förfogar över, det vill säga som de har upprättat eller mottagit och som de förfogar över, inom alla unionens verksamhetsområden.
- 83 Således kan en upplysning som lämnats till en av unionens institutioner eller byråer inom ramen för ett administrativt förfarande såsom ett förfarande avseende tillstånd för användning av ett kemiskt ämne eller för utsläpp på marknaden av ett läkemedel, i princip, lämnas ut även om denna upplysning inte nödvändigtvis behövde inges inom ramen för det berörda förfarandet och även om den inte frivilligt har lämnats av dess innehavare. De enda undantagen från detta utlämnande är dem som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001. Inget av dessa rör emellertid de upplysningar som ingår i de handlingar som sökanden frivilligt har lämnat in till Echa.
- 84 Av detta följer att Echa gjorde en riktig bedömning när den behandlade de icke-obligatoriska omtvistade upplysningar som sökanden frivilligt lämnat in och dem som föreskrivs i förordning nr 1907/2006 identiskt vid tillståndsansökan och följaktligen ansåg sig skyldig att lämna ut dem.
- 85 Vidare kan, eftersom tillämpningsområdet för förordning nr 1049/2001 definierats tydligt, den fysiska eller juridiska person som lämnar en upplysning inte med fog göra gällande en princip om skydd för berättigade förvändningar avseende att en handling som frivilligt har ingetts inte skulle få lämnas ut med tillämpning av förordning nr 1049/2001. Sökandebolagets argument ska således underkännas på denna punkt.

- 86 Dessutom angav sökandebolaget, vid förhandlingen, att det lämnat dessa upplysningar i syfte att inge en komplett akt avseende ersättningslösningar som inte hade någon påverkan på vare sig människor eller miljön. Således lämnades dessa upplysningar, trots att de inte var obligatoriska, i syfte att styrka handlingarna i tillståndsansökan och på detta sätt öka chanserna att erhålla ett tillstånd av kommissionen och Echa.
- 87 Slutligen har sökanden inte preciserat på vilket sätt de objektiva PNEC som angavs i bedömningen av ersättningslösningarna skulle skada dess affärsintressen. Dessutom hade sökandebolaget, eftersom DEHP inte anses vara ett miljöfarligt ämne, i princip inget affärsintresse av att dölja dessa upplysningar som styrker denna avsaknad av miljöpåverkan av DEHP och som således skulle vara fördelaktiga för detta bolag.
- 88 Av detta följer att Echa inte har åsidosatt artikel 4.2 i förordning nr 1907/2006.

Frågan om skyldighet att lämna ut upplysningar med tillämpning av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 eller deras redan offentliga karaktär

- 89 Tribunalen ska pröva Echas argument att de i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 föreskrivna undantagen inte kan tillämpas på dels upplysningar som anses offentliga med stöd av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006, dels dem som redan finns tillgängliga för offentligheten.

– Huruvida bestridandet av en felaktig tillämpning av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 kan tas upp till sakprövning

- 90 Det ska erinras om att Echa, som svar på den första grunden har gjort gällande att vissa upplysningar avseende DNEL och PNEC var offentliga med tillämpning av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006. I repliken har sökandebolaget gjort gällande att Echa gjorde en felaktig bedömning när den tillämpade denna bestämmelse på uppgifter motsvarande de DNEL och PNEC som var föremål för tillståndsförfarandet. Echa har gjort gällande att denna invändning är ny och således inte kan tas upp till sakprövning. Denna myndighet har gjort gällande att de angripna besluten, beträffande DNEL och PNEC samt resultaten av studierna, tydligt angav att sådana upplysningar skulle lämnas ut, i enlighet med artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 och att de rättsliga presumtioner som föreskrivs i denna bestämmelse således var tillämpliga.
- 91 Det ska i detta hänseende erinras om att enligt artikel 48.2 första stycket i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991, får nya grunder inte åberopas under förfarandet, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. En grund som utgör en utvidgning av en grund som tidigare, direkt eller underförstått, har åberopats och som har ett nära samband med denna kan emellertid prövas i sak (dom av den 10 april 2003, *Travellex Global and Financial Services* och *Interpayment Services*/kommissionen, T-195/00, EU:T:2003:111, punkterna 33 och 34, och dom av den 24 maj 2007, *Duales System Deutschland*/kommissionen, T-151/01, EU:T:2007:154, punkt 71). Vidare avser förbudet i artikel 48.2 i rättegångsreglerna endast avser nya grunder, och det utgör inte hinder för att sökandena åberopar nya argument till stöd för grunder som redan angetts i ansökan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 april 2001, *Wirtschaftsvereinigung Stahl m.fl./kommissionen*, T-16/98, EU:T:2001:117, punkt 49).
- 92 Det följer i förevarande fall av punkt 6 i de skrivelser som innehåller de angripna besluten att upplysningarna (värden, studie, resultat och slutsatserna av klassificeringen) avseende DNEL och PNEC, enligt Echa, inte kunde anses skada sökandebolagets affärsintressen och att det i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 föreskrivna undantaget inte var tillämpligt på denna typ av upplysningar. I de angripna besluten preciseras att denna slutsats även bekräftades av den omständigheten att sådana upplysningar skulle offentliggöras med tillämpning av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006.

- 93 Det framgår således tydligt av de angripna besluten att övervägandena enligt vilka artikel 119.1 i förordning 1907/2006 föreskrev ett offentliggörande av upplysningarna avseende DNEL och PNEC utgjorde stöd för huvudövervägandet enligt vilket dessa upplysningar inte på ett allvarligt sätt kunde äventyra sökandebolagets affärsintressen. Det följer således att sökandebolaget, genom att ha gjort gällande att dessa upplysningar omfattades av undantaget i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001, underförstått men tydligt har bestritt de överväganden enligt vilka dessa upplysningar skulle offentliggöras med tillämpning av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006.
- 94 I repliken gav sökandebolaget endast ett svar på Echas argument genom vilket denna myndighet erinrade om skyldigheten att offentliggöra upplysningarna angående DNEL och PNEC med tillämpning av artikel 119.1 i förordning nr 1907/2006, vilket bekräftade huvudövervägandet avseende avsaknaden av affärsintressen.
- 95 Av detta följer att invändningen om en felaktig tillämpning av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 kan tas upp till sakprövning.

– Huruvida det föreligger en skyldighet att offentliggöra vissa upplysningar med tillämpning av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 och huruvida andra upplysningar redan är av offentlig karaktär

- 96 För det första ska det prövas huruvida artikel 118 och artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006, liksom sökandebolaget har gjort gällande, endast avser uppgifter som motsvarar de DNEL och PNEC som är föremål för det registreringsförfarande som avses i avdelning II i ovannämnda förordning och inte uppgifter avseende den konkreta tillämpningen av DNEL och PNEC inom ramen för det tillståndsförfarande som föreskrivs i avdelning VII i förordning nr 1907/2006.
- 97 Som tribunalen har erinrat om i punkt 50 ovan, föreskrivs i artikel 118 i förordning nr 1907/2006 att förordning nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som Echa förfogar över. Av detta följer att principen att allmänheten ska ha största möjliga tillgång till handlingar i princip ska tillämpas på handlingarna i akten vid en tillståndsansökan avseende ett kemiskt ämne. Det saknas således betydelse huruvida upplysningen har lämnats under förfarandet av den tillståndssökande eller redan har ingetts inom ramen för ett annat förfarande, såsom registreringsförfarandet, som föreskrivs i samma förordning nr 1907/2006. Följaktligen finns det ingenting som tyder på att den princip om tillgång till handlingar som föreskrivs i artikel 118 i förordning nr 1907/2006 jämfört med artikel 2 i förordning nr 1049/2001 inte skulle vara tillämpliga i båda fallen.
- 98 I artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 föreskrivs följande:
- ”Följande information som innehas av [Echa] om ämnen - som sådana, eller ingående i beredningar eller varor - ska offentliggöras kostnadsfritt på Internet i enlighet med artikel 77.2 e: ... f) Härledd nolleffektnivå (DNEL) eller uppskattad nolleffektkoncentration (PNEC) som fastställts i enlighet med bilaga I.”
- 99 I artikel 119.1 föreskrivs således ett specifikt undantag från det system för tillgång till handlingar som föreskrivs i artikel 118.1 i förordning nr 1907/2006 jämförd med artikel 2 i förordning nr 1049/2001. Som en tvingande bestämmelse föreskrivs i artikel 119.1 i förordning nr 1907/2006 att flera typer av upplysningar ska göras tillgängliga för allmänheten. Denna bestämmelse har till syfte att de upplysningar som minst måste lämnas för att ett ämne ska kunna kontrolleras på ett lämpligt sätt ska lämnas, det vill säga de grundläggande upplysningarna om farorna med ämnet, användningsråd, de uppgifter i säkerhetsanvisningarna som inte är konfidentiella och de uppgifter som är nödvändiga för att identifiera ämnet (se kommissionens dokument KOM(2003) 644 slutlig, av den 23 oktober 2003). Bland de upplysningar som gjorts tillgängliga för allmänheten nämns i artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 DNEL och PNEC.

- 100 Det ska preciseras att DNEL motsvarar nivån för exponering för ämnena, normalt beräknat på grundval av deskriptorer för tillgänglig dos tillgängliga genom studier utförda på djur, under vilka ingen skadlig påverkan på människor förväntas. När det gäller PNEC, motsvarar detta den koncentration av ämnena under vilken de inte borde ha någon skadlig verkan i den aktuella miljön och att den risk som ämnet har för människors hälsa eller för miljön kontrolleras på ett adekvat sätt, i den mening som avses i artikel 60.2 i förordning nr 1907/2006.
- 101 Inledningsvis föreskrivs inte i artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 uttryckligen att skyldigheten att offentliggöra upplysningar på Internet begränsar sig till endast de DNEL och PNEC som lämnats inom ramen för registreringsförfarandena och att den således inte gäller de värden som sökanden har hänvisat till inom ramen för ett tillståndsförfarande.
- 102 Vidare föreskrivs uttryckligen i artikel 64 i förordning nr 1907/2006, vilken rör förfaranden för tillståndsbeslut, i punkterna 2 och 6, att offentliggörandet av upplysningar på Echas webbplats ska ske med beaktande av artiklarna 118 och 119 i denna förordning.
- 103 I bilaga I till vilken det hänvisas i artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 anges att en tillverkares kemikaliesäkerhetsbedömning ska omfatta tillverkningen av ett ämne och alla identifierade användningar. I denna föreskrivs även att bedömningen ska omfatta alla faser av ämnets livscykel som en följd av dess tillverkning och identifierade användningar (se punkt 0.3 i nämnda bilaga). För bestämmandet av DNEL preciseras att det, beroende på exponeringsscenario eller exponeringsscenarierna kan räcka med en enda DNEL eller kan vara nödvändigt att fastställa olika DNEL för varje relevant befolkningsgrupp (exempelvis arbetstagare, konsumenter och sårbara befolkningsgrupper) och för olika exponeringsvägar. I bilaga I till förordning nr 1907/2006 föreskrivs således att om mer än en exponeringsväg är trolig, ska DNEL fastställas för varje exponeringsväg och för alla exponeringsvägar i kombination (se punkt 1.4.1 i nämnda bilaga). I bilaga I i förordning nr 1907/2006 anges även att PNEC ska bestämmas för varje del av miljön (se punkt 3.3.1 i nämnda bilaga).
- 104 Bilaga I i förordning nr 1907/2006 innehåller även en del avseende riskkaraktärisering, vilken bland annat består av en jämförelse av exponeringen av varje befolkningsgrupp som exponeras eller förväntas exponeras för ämnet med motsvarande DNEL och en jämförelse mellan de uppskattade koncentrationerna i varje del av miljön och PNEC (se punkterna 6.2 och 6.3 i nämnda bilaga). I punkt 6.4 i bilagan anges att för ett visst exponeringsscenario kan risken för människor och miljön anses vara tillräckligt kontrollerad bland annat om, under ämnets hela livscykel till följd av tillverkning eller identifierade användningar, de exponeringsnivåer som uppskattas vid riskkaraktäriseringen inte överskrider de värden på DNEL eller PNEC som fastställts.
- 105 Det följer såväl av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 som av bilaga I till denna att kemikaliesäkerhetsbedömningen av ett ämne och de uppgifter som följer av denna, mot bakgrund av vikten av de uppgifter som motsvarar DNEL och PNEC för att skydda folkhälsan och miljön, ska gälla alla identifierade användningar och omfatta alla faser av ämnets livscykel samt att dessa uppgifter ska offentliggöras. Således förefaller den åtskillnad som sökandebolaget har gjort mellan uppgifter motsvarande DNEL och PNEC avseende det "registrerade ämnet" och den konkreta tillämpningen av uppgifter motsvarande DNEL och PNEC inom ramen för det tillståndsförfarande som föreskrivs i avdelning VII i förordning nr 1907/2006 som artificiell. Den skyldighet till offentliggörande som föreskrivs i ovannämnda bestämmelse är fullt tillämplig på de DNEL och PNEC som anges i den kemikaliesäkerhetsrapporten som har bilagts tillståndsansökan. Det ska i detta hänseende understrykas att sökandebolaget inte har ifrågasatt Echas, ClientEarths, EEB:s och HCWH Europas överväganden enligt vilka DNEL och PNEC i princip förblev oförändrade för ett visst ämne och att den tidpunkt då de omnämndes (registreringsförfarande eller tillståndsförfarande) och identiteten hos den sökande som hade uppskattat värdena inom ramen för dessa förfarande saknade betydelse. Sökandebolaget har

nämligen nöjt sig med att, utan vidare förklaring, ange att de DNEL och PNEC som nämns i kemikaliesäkerhetsrapporten inte var de samma och hade skapats genom en annan metod och i ett annat syfte.

- 106 Slutligen har Echa preciserat att denna myndighet, inom ramen för en tillståndsansökan, skulle kunna finna andra DNEL och PNEC än de referensvärden som den offentliggjort. Echa har angett att dessa värden, efter att ha undersökts och godkänts av riskbedömningskommittén, skulle kunna erkännas som nya referensvärden och sedermera tillämpas på alla framtida tillståndssökande. Det följer således att dessa värden nödvändigtvis ska offentliggöras.
- 107 Under dessa omständigheter kan inte sökandens argument att Echa redan har uppfyllt sin informationsskyldighet genom att på sin informationsportal offentliggöra uppgifter motsvarande de relevanta DNEL och PNEC, avseende det "registrerade ämnet", eller vidare en handling av den 12 april 2013 med rubriken "Tillstånd, fastställande av DNEL för DEHP". Som Echa med fog har understrukit, hade den ingen skyldighet att offentliggöra referens-DNEL eller referens-PNEC för tröskelämnena. Eftersom dessa DNEL och PNEC måste användas på samma sätt för alla tillståndssökande, ansåg Echa emellertid att det, i insyns- och likabehandlingssyfte, var nödvändigt att offentliggöra dem för att göra det möjligt för dessa sökande att förstå bedömningskriterierna. Ett sådan förfarande kan inte läggas Echa till last och kan inte anses obligatoriskt. Under alla omständigheter fråntar inte detta offentliggörande av referensvärden Echa dess skyldighet att, i enlighet med artikel 64.2 i förordning nr 1907/2006 och med beaktande av artiklarna 118 och 119 i denna förordning, offentliggöra de av sökandebolaget lämnade allmänna upplysningarna, avseende de användningar som tillståndsansökan för DEHP avsåg.
- 108 Beträffande räckvidden av skyldigheten att offentliggöra de uppgifter som avses i artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006, ska Echans övervägande enligt vilket denna skyldighet sträcker sig till minimiupplysningar avseende metoden för koppling och uppskattning av DNEL och PNEC och för deras samband med andra värden godkännas. Dessa minimiupplysningar är oundgängliga för att förstå vad DNEL och PNEC motsvarar och fastställa vad de avser. Det kan således, liksom Echa har understrukit, konstateras att om dessa värden skulle offentliggöras utan någon förklaring beträffande deras betydelse skulle ovannämnda bestämmelse förlora sin ändamålsenliga verkan.
- 109 För det andra är det, avseende påståendet att vissa upplysningar redan var tillgängliga för allmänheten, uppenbart och har dessutom inte bestritts av parterna att den del av upplysningarna som redan var tillgängliga för allmänheten kunde lämnas ut. Den fråga som ska undersökas är i själva verket huruvida samlingen kända vetenskapliga uppgifter, vilka följaktligen redan är tillgängliga för allmänheten, och hemliga vetenskapliga uppgifter ska lämnas ut. Sökanden har gjort gällande att en sådan kombination framställer en komplex samling upplysningar som, i sig, inte är lättillgängliga och som således ska behandlas konfidentiellt.
- 110 Det kan således konstateras att sökandebolaget inte, i förteckningen över de omtvistade upplysningarna, har fastställt vilka som utgör vetenskapliga uppgifter grupperade med upplysningar som redan är tillgängliga för allmänheten. Vidare följer det av bedömningen i punkterna 58 och följande punkter att de inte omfattas av sökandebolagets affärshemligheter.
- 111 Av detta följer att Echa inte har gjort sig skyldig till någon felaktig bedömning genom, att i de angripna besluten, ha angett att en del av de omtvistade upplysningarna redan var tillgänglig för allmänheten genom att den redan hade offentliggjorts och att en annan del skulle vara tillgänglig för allmänheten enligt artikel 119 i förordning nr 1907/2006.
- 112 Av det ovan anförda följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första invändningen.

Den andra invändningen, avseende åsidosättande av skyddet för de immateriella rättigheterna, vilket berättigar en tillämpning av artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001

- 113 Sökandebolaget har gjort gällande att Echa på ett oberättigat sätt har åsidosatt dess rätt till en konfidentiell behandling av upplysningar som utgör dess immateriella rättigheter, vilka omfattas av dess affärshemligheter. Sökandebolaget har i detta hänseende hänvisat till den definition av affärshemligheter som ges i artikel 39.2 i TRIPS-avtalet.
- 114 Echa har avvisat denna invändning.
- 115 Det ska inledningsvis erinras om att följande föreskrivs i artikel 39.2 i TRIPS-avtalet:
- ”Fysiska och juridiska personer ska ha möjlighet att förhindra att information över vilken de lagligen förfogar, inte utan deras samtycke röjs för, anskaffas av eller används av andra på sätt som strider mot god affärssed, om informationen i fråga
- a) är hemlig i den meningen att den inte, som helhet eller i den form dess beståndsdelar ordnats och satts samman, är allmänt känd hos eller lätt tillgänglig för den personkrets som normalt sett handskas med denna typ av information,
- b) har kommersiellt värde genom att den är hemlig, ...”
- 116 Det ska understrykas att bestämmelserna i TRIPS-avtalet, som ingår i WTO-avtalet, som undertecknades av gemenskapen och därefter godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3), utgör en integrerad del av unionens rättsordning. Om det finns unionsbestämmelser på ett område som omfattas av TRIPS-avtalet är unionsrätten tillämplig, vilket innebär att det i möjligaste mån ska göras en tolkning som är förenlig med detta avtal. Det innebär dock inte att den ifrågavarande bestämmelsen i detta avtal kan anses ha direkt effekt (se dom av den 11 september 2007, Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos, C-431/05, EU:C:2007:496, punkt 35 och där angiven rättspraxis). Av detta följer att artikel 39.2 i TRIPS-avtalet inte i sig kan åberopas för en ogiltigförklaring av de angripna besluten.
- 117 I den del sökandens argument ska förstås så, att det föreligger en princip, inspirerad av definitionen i artikel 39.2 i TRIPS-avtalet, enligt vilken enbart den omständigheten att en person som ingett en handling förfogar över en immateriell rätt avseende denna handling räcker för att tillämpa det undantag som föreskrivs i artikel 4.2 i förordning nr 1907/2006 ska detta underkännas.
- 118 Ett sådant resonemang är nämligen inte förenligt med innehållet i artikel 39.2 i TRIPS-avtalet som sökanden inspirerats av. I denna bestämmelse föreskrivs nämligen att den berörda informationen, för att inte lämnas ut, ska vara ”hemlig”. Den omständigheten att denna information har ett kommersiellt värde innebär inte för den sakens skull att den är hemlig.
- 119 På samma sätt skulle sökandebolagets argument innebära att det skydd som immateriella rättigheter har systematiskt skulle ge företräde åt det utlämnande av upplysningar som föreskrivs i förordning nr 1049/2001 och artikel 118.1 i förordning nr 1907/2006. Som Echa har understrukit, kan artikel 4.2 i förordning nr 1907/2006 inte tolkas så, att den omständigheten att en upphovsrätt skyddar en handling innebär att denna handling är en affärshemlighet och att dess innehavare således kan göra gällande det undantag som föreskrivs i denna bestämmelse.

- 120 Det ska i detta hänseende erinras om att det i artikel 16 i förordning nr 1049/2001 föreskrivs att "denna förordning [inte ska] påverka tillämpningen av befintliga bestämmelser om upphovsrätt som kan begränsa tredje parts rätt att mångfaldiga eller utnyttja handlingar som lämnats ut". Som tribunalen har erinrat om i punkt 66 ovan föreskrivs i artikel 63.1 i förordning nr 1907/2006 att en efterföljande sökande av tillstånd för användning av ett ämne måste ha tillåtelse från den tidigare sökanden att hänvisa till relevanta delar av den ansökan som tidigare lämnats in. Dessa bestämmelser skyddar således innehavaren av en handling mot inskränkning av upphovsrätten och det kommersiella värdet av denna handling för det fall de upplysningar som finns i denna skulle lämnas ut till följd av en ansökan om tillgång till den. Dessa bestämmelser hindrar nämligen att de omtvistade upplysningarna används i kommersiella syften av konkurrenter och på detta sätt ger dem en konkurrensfördel.
- 121 Tribunalen godtar således inte den andra invändningen.

Den tredje invändningen, avseende avsaknad av tydlig angivelse beträffande det allmänintresse som berättigar utlämnandet av de omtvistade upplysningarna

- 122 Inom ramen för den tredje invändningen har sökandebolaget gjort gällande att det "övervägande allmänintresset" som berättigar utlämnandet av de omtvistade upplysningarna inte kan anses vara varken framträdande eller eftersträvat genom nämnda utlämnande. Sökandebolaget anser att det intresse som är knutet till skyddet av dess grundläggande rättigheter (eller dess kommersiella intressen) har företrädare framför det allmänintresse som berättigar ett utlämnande av de omtvistade upplysningarna och har tillagt att Echa inte har förklarat vilket allmänintresse som skulle berättiga utlämnandet av de omtvistade upplysningarna.
- 123 Det ska erinras om att det i artikel 4.2 sista satsdelen i förordning nr 1049/2001 föreskrivs att unionens institutioner inte ska vägra att ge tillgång till en handling när utlämnandet av den är berättigat av ett övervägande allmänintresse, även om detta utlämnande skulle kunna inskränka skyddet för en viss fysisk eller juridisk persons kommersiella intressen eller skyddet för syftet med unionsinstitutionernas utredningar, undersökningar och kontroller (dom av den 7 oktober 2014, Schenker/kommissionen, T-534/11, EU:T:2014:854, punkt 74). I det sammanhanget ska institutionen göra en avvägning mellan, å ena sidan, det särskilda intresse som skyddas av att den ifrågavarande handlingen inte lämnas ut och, å andra sidan, bland annat allmänintresset av att handlingen görs tillgänglig, med hänsyn till de fördelar som, i enlighet med vad som anges i skäl 2 i förordning nr 1049/2001, följer av en ökad öppenhet, nämligen att medborgarna ges bättre möjligheter att delta i beslutsfattandet, att förvaltningen åtnjuter större legitimitet och att den blir effektivare och får ett större ansvar gentemot medborgarna i ett demokratiskt system (dom av den 21 oktober 2010, Agapiou/Joséphidès/kommissionen och EACEA, T-439/08 ej publicerad, EU:T:2010:442, punkt 136).
- 124 Ett övervägande allmänintresse som kan motivera utlämnandet av en handling måste visserligen inte nödvändigtvis skilja sig från de principer som ligger till grund för förordning nr 1049/2001 (dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 92). Enligt rättspraxis kan emellertid allmänna överväganden inte anses styrka att principen om öppenhet är av sådan särskild betydelse att den bör anses väga tyngre än skälen för att vägra lämna ut handlingarna i fråga. Vidare ankommer det på sökanden att på ett konkret sätt åberopa de omständigheter som innebär att det finns ett övervägande allmänintresse för att handlingarna i fråga ska lämnas ut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkterna 93 och 94, och dom av den 23 september 2015, ClientEarth och International Chemical Secretariat/Echa, T-245/11, EU:T:2015:675, punkt 193).

- 125 I förevarande mål har Echa, liksom denna myndighet har påpekat, inte dragit slutsatsen att de aktuella upplysningarna behövde skyddas av en sådan undantagsbestämmelse som finns i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001. Således hade Echa ingen skyldighet att fastställa eller bedöma allmänintresset av att upplysningarna lämnades ut, eller avväga dem mot sökandebolagets intressen att låta dessa upplysningar förbli konfidentiella.
- 126 Av detta följer att sökandens argument i detta avseende saknar verkan.
- 127 Dessutom ska det, beträffande de DNEL och PNEC som anges i rapporten om kemikaliesäkerhet och analysen av ersättningslösningar, erinras om att det, även om dessa värden omfattas av sökandens kommersiella intressen, i artikel 119.1 f i förordning 1907/2006 föreskrivs att de ska offentliggöras. Denna skyldighet att göra dessa upplysningar tillgängliga för allmänheten motiveras, i skäl 117 i denna förordning, av att EU-medborgare bör ha tillgång till information om de kemikalier som de kan exponeras för, så att de kan fatta välgrundade beslut om sin användning av kemikalier.
- 128 Som Echa i huvudsak och med fog har understrukit, följer det av artikel 119.1 i förordning nr 1907/2006 och dess skäl 117 att unionslagstiftaren har ansett att det utlämnande av dessa upplysningar som nämndes där var en fråga av allra största vikt. Denna lagstiftare gjorde nämligen själv en avvägning av intressena och drog därav slutsatsen att intresset av att lämna ut upplysningar om DNEL och PNEC vägde tyngre i förhållandet till sökandebolagets intresse av att de inte lämnades ut, eftersom dessa upplysningar avsåg bland de viktigaste intressen som fanns, nämligen dem som rörde människors hälsa och miljön. Dessa överväganden kan styrka att principen om insyn är av särskild vikt och kan ha företräde framför de eventuella skäl som motiverar en vägran att lämna ut dessa omtvistade upplysningar.
- 129 Det samma gäller de NOAEL-värden – det vill säga de som avser att ange den maximala koncentrationen utan konstaterad skadlig verkan – som ingår i dessa synsätt, metoder och reflektioner. Även om det antas att utlämnandet av dessa kan medföra skada för sökandebolagets kommersiella intressen – vilket detta bolag emellertid inte har lyckats styrka –, är dessa upplysningar under alla omständigheter väsentliga för att allmänheten ska få en anvisning om de risker som är knutna till användningen av DEHP. Echa gjorde sig således inte skyldig till någon felaktig bedömning när denna myndighet ansåg att det fanns ett väsentligt allmänintresse av att dessa upplysningar skulle lämnas ut.
- 130 När det gäller sökandens påstående att Echa inte på ett tydligt och konkret sätt har angett vilket allmänintresse som skulle berättiga att de omtvistade upplysningarna lämnas ut, kan detta inte godtas. Som följer av punkterna 69, 92, 128 och 129 ovan, motiverades förekomsten av ett övervägande allmänintresse av att lämna ut vissa upplysningar med hänvisning till artikel 119 i förordning nr 1907/2006 – vilken är motiverad av skäl 117 i denna förordning – beträffande dels DNEL och PNEC, dels skälen till de omtvistade besluten i sig avseende NOAEL-värdena.
- 131 Följaktligen ska den tredje invändningen, avseende avsaknad av tydlig angivelse av vilket allmänintresse som skulle berättiga de omtvistade upplysningarna, underkännas.

Den fjärde invändningen, avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten

- 132 Sökandebolaget har gjort gällande att Echa har åsidosatt artikel 296 FEUF genom att inte ange de skäl som syftar till att fastställa huruvida de omtvistade upplysningarna utgjorde affärshemligheter i den mening som avses i artikel 39.2 i TRIPs-avtalet och, i än högre utsträckning, genom att inte nämna det eventuella övervägande allmänintresse som motiverar dess beslut att lämna ut dessa konfidentiella uppgifter.

- 133 Det följer av fast rättspraxis att den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i nämnda artikel 296 FEUF inte ska utföras endast utifrån rättsaktens ordalydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se dom av den 7 juli 2011, Valero Jordana/kommissionen, T-161/04, ej publicerad, EU:T:2011:337, punkt 48 och där angiven rättspraxis).
- 134 I förevarande mål har Echa, för det första, i de angripna besluten nämnt att flera upplysningar i kemikaliesäkerhetsrapporten ska lämnas ut på grund av att de redan är tillgängliga för allmänheten. Det rör sig om upplysningar som redan är tillgängliga på Internet (exempelvis i kapitel 9.0.1, sammanfattande tabell av de användningar som är föremål för deskriptorer, vilka redan har offentliggjorts på Echas webbplats i form av allmänna upplysningar om användningarna för allmän konsultation avseende ersättningslösningar), av upplysningar som kommer från expertgranskade offentliggöranden (exempelvis kapitel 5.10.1.2), av sammanfattningar av studier och ekotoxikologiska experimentella bedömningar som offentliggjorts i expertgodkända tidskrifter eller kapitel som har anpassats eller kopierats direkt av den riskbedömning som unionen framställde år 2008, vilken är tillgänglig för allmänheten (exempelvis kapitlen 5.6.3, 5.7.3 och 5.10.3 samt sidorna 141–142 och 168–175).
- 135 Det kan konstateras att skälen till varför de ovannämnda upplysningarna inte kan omfattas av artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 framgår tydligt av de omtvistade besluten, nämligen att dessa upplysningar redan är tillgängliga för allmänheten.
- 136 Echa har vidare, när det gäller bedömningen av ersättningslösningarna och kemikaliesäkerhetsrapporten, påpekat att resultaten av studierna och slutsatserna av klassificeringen inte kan betraktas som konfidentiella, eftersom dessa resultat och dessa slutsatser i sig, utan bakomliggande detaljerad bedömning, inte kan anses allvarligt skada sökandens eller en utomstående affärsintressen. För det första följer det av denna motivering att Echa har gjort en åtskillnad mellan, å ena sidan, de "objektiva" uppgifter och de enkla slutsatser som lätt kan dras av dessa – vilka anses konfidentiella – och, å andra sidan, sökandens detaljerade bedömningar på grundval av dessa uppgifter – vilka anses konfidentiella. För det andra nämns i de angripna besluten även att denna typ av upplysningar skulle offentliggöras av Echa i enlighet med artikel 119.1 c, e och f i förordning nr 1907/2006.
- 137 Beträffande upplysningarna avseende DNEL och PNEC kan det således konstateras att Echa tillräckligt har motiverat skälen till varför denna myndighet ansåg att ett utlämnande av dessa upplysningar inte kunde medföra en kommersiell skada för sökanden och skälen till varför den ansåg sig vara tvungen att lämna ut dessa upplysningar, nämligen att en skyldighet föreskrivs i artikel 119.1 c, e och f i förordning nr 1907/2006.
- 138 Vidare anges i de angripna besluten att NOAEL-värdena i dessa synsätt, metoder och reflektioner inte kunde skada sökandens affärsintressen och att ett utlämnande av riskkategoriseringsnivåerna – som motsvaras av en jämförelse mellan uppgifter motsvarande DNEL och PNEC – inte heller skadade nämnda affärsintressen. Echa har gjort gällande att undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 inte är tillämpligt på denna typ av upplysningar. Denna myndighet har anfört att denna typ av upplysningar är väsentlig för att allmänheten ska ha en indikation på riskerna i samband med användningen av DEHP och att allmänheten således har ett stort intresse av att dessa upplysningar lämnas ut.

- 139 Av detta följer att Echa på ett tydligt sätt har nämnt skälen till varför de aktuella upplysningarna, enligt denna myndighet, skulle offentliggöras, skälen till varför sökandens argument i syfte att tillämpa undantagen i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 har underkänts och skälen till varför den ansåg att vissa upplysningar inte kunde lämnas ut.
- 140 Slutligen anges i de angripna besluten namnen på författarna till de icke-publicerade studierapporterna, med tillämpning av artikel 4.1 b i förordning nr 1049/2001, men inget undantag var tillämpligt för studiernas datum och titel.
- 141 Det kan vidare anses att de angripna besluten omfattar de skäl för vilka endast datum och titel för de ännu inte tillgängliga studierna kunde lämnas ut.
- 142 Följaktligen kan inte invändningen avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten godkännas, eftersom Echa har motiverat de angripna besluten tillräckligt.
- 143 Talan ska därför inte bifallas på den första grunden, avseende åsidosättande av artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001.

3. Den andra och den tredje grunden, avseende, beträffande den andra, åsidosättande av unionens åtaganden enligt TRIPs-avtalet och inskränkning av rätten till skydd för konfidentiella upplysningar (affärshemligheter) och, beträffande den tredje, åsidosättande av unionens åtaganden enligt artikel 8 i Europakonventionen och artikel 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna samt inskränkning av rätten till egendom och skyddet av egendom

- 144 Tribunalen anser att den andra och den tredje grunden, avseende, beträffande den andra, åsidosättande av unionens åtaganden enligt TRIPs-avtalet och inskränkning av rätten till skydd för konfidentiella upplysningar (affärshemligheter) och, beträffande den tredje, åsidosättande av unionens åtaganden enligt artikel 8 i Europakonventionen och artikel 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och inskränkning av rätten till egendom och skyddet av egendom, ska bedömas tillsammans.
- 145 Inledningsvis erinras om, liksom tribunalen har gjort ovan i punkt 116, att TRIPs-avtalets bestämmelser ingår i unionens rättsordning, men de har ingen direkt effekt. Av detta följer att artikel 39.2 i TRIPs-avtalet inte i sig kan åberopas för att ogiltigförklara de angripna besluten.
- 146 För det första ska en prövning göras av Echas argument att sökanden, för att kunna göra gällande att de angripna besluten åsidosätter Europakonventionen, stadgan om de grundläggande rättigheterna och TRIPs-avtalet, borde ha åberopat att de särskilda bestämmelserna i förordning nr 1907/2006 – nämligen artikel 119.1 c, e och f i denna förordning, vilken föreskriver rättsliga presumtioner om icke-konfidentialitet, inte var förenliga med unionens primärrätt eller de övervägande bestämmelserna i dessa konventioner.
- 147 När det gäller påståendet om ett åsidosättande av Europakonventionen och av stadgan om de grundläggande rättigheterna, ska sökanden anses åberopa en grundläggande rätt till skydd för upplysningar som stadgas i artikel 339 FEUF. Det ska även erinras om att domstolen har fastställt att skyddet för affärshemligheter utgör en allmän princip (se, för ett liknande resonemang, dom av 24 juni 1986, AKZO Chemie och AKZO Chemie UK/kommissionen, 53/85, EU:C:1986:256, punkt 28, dom av den 19 maj 1994, SEP/kommissionen, C-36/92 P, EU:C:1994:205, punkt 37, och dom av den 14 februari 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, punkt 49). Frågan är således huruvida artikel 119 i förordning nr 1907/2006 inte har tolkats så, att Echa, genom att tillämpa den, har inskränkt den grundläggande rätten till skydd för upplysningar. Således är sökandens argument, liksom den i huvudsak har understrukit, inte riktade mot denna särskilda bestämmelse i förordning nr 1907/2006,

utan mot det sätt på vilket Echa har tolkat denna bestämmelse och, följaktligen, det sätt på vilket den har tillämpat den. Sökanden kan således inte klandras för att inte, med stöd av artikel 277 FEUF, ha gjort gällande att förordningen inte är tillämplig på grund av den strider mot unionens primärrätt.

- 148 Beträffande argumentet om åsidosättande av TRIPs-avtalet, av de skäl som erinrats om i punkten 145 ovan, har Echas argument att sökanden borde ha gjort en invändning om rättsstridighet avseende de relevanta bestämmelserna i de berörda förordningarna i förhållande till TRIPs-avtalet, ingen betydelse.
- 149 För det andra ska den andra grunden, avseende åsidosättande av unionens åtaganden till följd av TRIPs-avtalet och den av detta följande inskränkningen av rätten till skydd för affärshemligheter, prövas. Sökanden har gjort gällande att de omtvistade upplysningarna utgör affärshemligheter (konfidentiella upplysningar) i den mening som avses i artikel 39.2 i TRIPs-avtalet i den meningen att de, i deras globalitet eller i det exakta mönstret och den exakta sammansättningen av deras delar, i allmänhet inte är kända av personer som tillhör den miljö som normalt har hand om den aktuella typen av information eller inte är lättillgängliga för dem.
- 150 Som tribunalen har erinrat om i punkt 116 ovan, följer det av rättspraxis att om det finns unionsbestämmelser på ett område som omfattas av TRIPs-avtalet är unionsrätten tillämplig, vilket innebär att det i möjligaste mån ska göras en tolkning som är förenlig med detta avtal.
- 151 Förordningarna nr 1049/2001 och nr 1907/2006 ska således tolkas så, att de har till syfte att säkerställa deras förenlighet med innehållet i artikel 39.2 i och 39.3 i TRIPs-avtalet. Denna sistnämnda bestämmelse kan emellertid inte innebära att det skydd som ges immateriella rättigheter ger presumtionen till förmån för ett utlämnande av de upplysningar som lämnats inom ramen för en ansökan om tillstånd för användning av ett kemiskt ämne ett absolut företräde. På samma sätt skulle sökandens synsätt innebära att artikel 119 i förordning nr 1907/2006 inte tillämpades. Ett sådant synsätt kan emellertid inte godtas, eftersom det i realiteten leder till att lagligheten av denna bestämmelse ifrågasätts med motiveringen att den strider mot artikel 39.2 och 39.3 i TRIPs-avtalet (se, för ett liknande sätt och analogt, dom av den 17 september 2007, Microsoft/kommissionen, T-201/04, EU:T:2007:289, punkt 800).
- 152 I förevarande mål förefaller inte Echa ha gjort någon tillämpning av förordningarna nr 1049/2001 och nr 1907/2006 som inte skulle vara förenlig med artikel 39.2 och 39.2 i TRIPs-avtalet.
- 153 Som följer av punkterna 60–67 ovan, kunde de studier som offentliggjorts – och som således redan var tillgängliga för allmänheten – lämnas ut. Detta är i än högre grad fallet då Echa dolde slutsatserna – vilka sökandebolaget dragit mot bakgrund av dessa studier – som inte är tillgängliga för allmänheten och beträffande vilka denna myndighet i huvudsak ansåg att de utgjorde ett mervärde i den mening som avses i punkt 60 ovan. Dessa slutsatser skiljer sig således från innehållet i dessa studier liksom de enkla slutsatser som vilken expert som helst på det berörda området skulle kunna dra av dessa studier.
- 154 Den åtskillnad som Echa således gör mellan det objektiva innehållet i studierna och de enkla slutsatser som kan dras av dessa, å ena sidan, och de unika och personliga bedömningar som har ett mervärde, å andra sidan, sker genom en tillämpning av förordningarna nr 1049/2001 och nr 1907/2006 som överensstämmer med artikel 39.2 och 39.3 i TRIPs-avtalet.
- 155 När det gäller de studier som avses i punkt 68 ovan, ska det erinras om att sökandebolaget inte har anfört någon uppgift som gör det möjligt att förstå på vilket sätt utlämnandet av dessa skulle vara rättsstridigt. Det kan således konstateras att sökandebolaget inte heller har visat på vilket sätt Echa inte skulle ha tillämpat unionsrätten i enlighet med artikel 39.2 och 30.3 i TRIPs-avtalet.

- 156 Slutligen har tribunalen, beträffande DNEL och PNEC, bland annat i punkterna 129 och 151 ovan, understrukit att en konsekvent tillämpning av förordningarna nr 1049/2001 och nr 1907/2006 och artikel 39.2 och 39.2 i TRIPs-avtalet inte kunde leda till att artikel 119 i förordning nr 1907/2006 inte tillämpades eller att intresset av människors hälsa ignorerades. Det ska tilläggas att det i artikel 39 i TRIPs-avtalet i sig, i dess punkt 3, föreskrivs en möjlighet att lämna ut upplysningarna om detta är nödvändigt för att skydda allmänheten.
- 157 Talan ska således inte bifallas på den andra grunden.
- 158 När det gäller den tredje grunden ska det erinras, som tribunalen har gjort i punkt 147 ovan, om att sökandebolaget inte har påstått att de särskilda bestämmelserna i förordning nr 1907/2006 – det vill säga artikel 119.1 c, e, och f i denna förordning – skulle vara oförenliga med unionens primärrätt eller konventionernas överordnade bestämmelser. Det har gjort gällande att det sätt på vilket Echa har tolkat dessa bestämmelser och, följaktligen, det sätt på vilket den har tillämpat dem inte var förenligt med artikel 8 i europakonventionen och artikel 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- 159 Tribunalen noterar i detta hänseende att principen att offentliga myndigheter inte får göra intrång i utövandet av rätten till privatliv stadfästs i artikel 8.1 i Europakonventionen, men att det i artikel 8.2 i samma konvention stadgas att ett sådant intrång får ske ”med stöd av lag och om det i ett demokratiskt samhälle är nödvändigt med hänsyn till statens säkerhet, den allmänna säkerheten, landets ekonomiska välbefinnande eller till förebyggande av oordning eller brott eller till skydd för hälsa eller moral eller för andra personers fri- och rättigheter”.
- 160 Det kan konstateras att sökandebolaget, i sina skrivelser, har missuppfattat räckvidden av artikel 8 i Europakonventionen genom att understryka att denna bestämmelse skyddar dess rätt till egendom. Sökandebolaget har inte anfört något särskilt argument till stöd för att principen att offentliga myndigheter inte får göra intrång i utövandet av rätten till privatliv såsom den stadgas i denna bestämmelse skulle ha åsidosatts. Sökandebolagets invändning är icke desto mindre, bortsett från detta missförstånd och den av denna följande avsaknad av argument, begriplig. Som domstolen slog fast i sin dom av den 14 februari 2008, Varec (C-450/06, EU:C:2008:91, punkterna 47 och 48), med hänvisning till Europadomstolen, kan det i detta hänseende vara nödvändigt att inte lämna ut upplysningar som klassificerats som konfidentiella, i syfte att iakttäta ett företags grundläggande rätt till skydd för privatlivet, som stadgas i artikel 8 i Europakonventionen och artikel 7 i stadgan om grundläggande rättigheter, varvid det preciseras att begreppet ”privatliv” inte kan tolkas så, att det utesluter en juridisk persons näringsverksamhet.
- 161 Enligt artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har var och en rätt att besitta lagligen förvärvad egendom, att nyttja den, att förfoga över den och att testamentera bort den. Ingen får berövas sin egendom utom då samhällsnyttan kräver det, i de fall och under de förutsättningar som föreskrivs i lag och mot rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid. Nyttjandet av egendomen får regleras i lag om det är nödvändigt för allmänna samhällsintressen. Enligt rättspraxis omfattar det skydd som föreskrivs i denna bestämmelse endast rättigheter som kan räknas som förmögenhetsvärden, eftersom de enligt rättsordningen ger en etablerad rättslig ställning på ett sådant sätt att rättighetsinnehavaren självständigt kan utöva dessa rättigheter för egen vinning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 januari 2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, punkt 34).
- 162 Det följer även av rättspraxis att rätten till skydd för privatlivet såsom den föreskrivs i artikel 8 i Europakonventionen ingår bland de allmänna principerna i unionsrätten. Denna princip framstår emellertid inte som en absolut rättighet, utan ska beaktas i förhållande till vilken funktion den har i samhället. Den får begränsas på det villkoret att begränsningarna verkligen svarar mot ändamål av allmänintresse som unionen strävar efter och att de i förhållande till ändamålet inte utgör ett oproportionerligt och oacceptabelt ingripande som skadar själva kärnan i de sålunda garanterade rättigheterna (dom av den 5 oktober 1994, X/kommissionen, C-404/92 P, EU:C:1994:361,

punkterna 17 och 18, och dom av den 24 september 2008, M/Europeiska ombudsmannen, T-412/05, ej publicerad, EU:T:2008:397, punkt 126). Det samma gäller enligt rättspraxis för rätten till egendom såsom den föreskrivs i artikel 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna (dom av den 12 juli 2005, Alliance for Natural Health m.fl, C-154/04 och C-155/04, EU:C:2005:449, punkt 126).

- 163 Av detta följer att artikel 8 i Europakonventionen och artikel 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna inte får tolkas så, att de föreskriver ett automatiskt undantag från principen om utlämnande av handlingar som upprättats inom ramen för en privat enhets näringsverksamhet. När det gäller en av en utomstående inlämnad ansökan om tillgång till denna typ av handlingar ska en konkret och effektiv bedömning av dessa göras, utom för det fall domstolen och tribunalen har slagit fast att den finns en allmän presumtion om nekande att lämna ut de aktuella handlingarna. Som tribunalen har angett ovan i punkterna 33–42 ovan, finns det inte någon allmän presumtion för nekande av tillgång till de handlingar som ingetts i det tillståndsförfarande som föreskrivs i förordning nr 1907/2006.
- 164 I förevarande fall har Echa således gjort en konkret bedömning av de olika uppgifter som berörs av ansökan om tillgång till handlingarna. Det kan konstateras att denna bedömning har gjorts i enlighet med rätten till egendom och rätten till privatliv.
- 165 Det ska, liksom i huvudsak framgår av punkterna 60 och följande punkter ovan, ska det noteras att flera omtvistade uppgifter utgör en samling studier som är tillgängliga för allmänheten, med att den omständigheten att den rapport som konkretiserar detta intellektuella arbete har ett egendomsvärde innebär inte att alla de uppgifter som den innehåller omfattas av affärsintresset och att ett utlämnande av dessa nödvändigtvis skulle skada detta intresse. Ett intrång i skyddet för en persons affärsintressen, såsom det föreskrivs i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001, avgörs inte tvunget av egendomsvärdet av de upplysningar som lämnas ut.
- 166 Vidare, när det gäller upplysningarna avseende DNEL och PNEC, kan det konstateras att ett utlämnande av dessa inte skulle innebära ett intrång i rätten till privatliv och rätten till egendom. Echans inblandning i utövandet av dessa rättigheter är nämligen tillåtet, eftersom det föreskrivs i artikel 119 i förordning nr 1907/2006 och eftersom det är nödvändigt för att skydda människors hälsa och miljön.
- 167 Slutligen, beträffande NOAEL-värdena, är även utlämnandet av dessa väsentligt för att allmänheten ska få en indikation på riskerna i samband med användning av DEHP. Det finns således ett stort intresse för allmänheten av att dessa upplysningar lämnas ut. Även om det antas att utlämnandet av dessa omtvistade upplysningar utgör en inskränkning av rätten till privatliv och rätten till egendom – vilket sökandebolaget emellertid inte har visat i förevarande fall –, svarar detta utlämnande under alla omständigheter på de syften av allmänt intresse som unionen eftersträvar och utgör inte på något sätt, med hänsyn till det eftersträlvade syftet, något oproportionerligt och otolererbart ingripande som skulle skada själva innebörden av dessa.
- 168 Det framgår av det ovan anförda att talan inte kan bifallas på den andra och den tredje grunden.

4. Den fjärde grunden, avseende åsidosättande av artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001

- 169 Sökandebolaget har gjort gällande en fjärde grund, avseende åsidosättande av artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001, vilken skyddar unionsinstitutionernas beslutsförfarande mot inskränkningar och påverkan utifrån som är omotiverade och olagliga. För det första har sökandebolaget gjort gällande att avsaknaden av utlämnande av upplysningar beträffande förfarandet som ännu inte har lett till ett beslut av den berörda institutionen utgör principen och ingår i logiken i förordning nr 1049/2001. Genom att lämna ut handlingarna skadar Echa således förfarandet allvarligt. Vidare har Echa understrukit att riskbedömningskommittén och kommittén för socioekonomisk bedömning kan påverkas av ett

eventuellt utlämnande av de omtvistade upplysningarna, eftersom dessa även gör det möjligt för dem som ansöker om tillgång till upplysningarna att delta i deras överläggningar. Däremot har inte den som ansöker om tillstånd tillträde till dessa kommittéers sammanträden och åtnjuter inte någon rätt att höras i alla skeden i förfarandet. Slutligen har sökanden understrukit att inget övervägande allmänintresse berättigar ett utlämnande av de aktuella upplysningarna.

170 Echa har bestritt dessa argument.

171 Det ska erinras om att det i skäl 11 i förordning nr 1049/2001 anges att institutionerna bör ges möjlighet att skydda sina interna samråd och överläggningar då detta krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter. I artikel 4.3 första stycket i samma förordning föreskrivs, på liknande sätt, att "[t]illgång till en handling som upprättats av en institution för internt bruk eller mottagits av en institution, och som gäller en fråga där institutionen inte fattat något beslut, ska vägras om utlämnande av handlingen allvarligt skulle undergräva institutionens beslutsförfarande, om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet".

172 Enligt fast rättspraxis kan detta undantag endast åberopas om det visas att tillgången till de begärda handlingarna konkret och faktiskt skulle undergräva skyddet för kommissionens beslutsförfarande och denna risk rimligen kunde förutses och inte var rent hypotetisk (dom av den 18 december 2008, Muñoz/kommissionen, T-144/05, ej publicerad, EU:T:2008:596, punkt 74).

173 För att omfattas av undantaget i artikel 4.3 första stycket i förordning nr 1049/2001 krävs det dessutom att ett utlämnande skulle innebära att beslutsförfarandet allvarligt undergrävdas. Detta är bland annat fallet när utlämnandet av den avsedda handlingen har en väsentlig inverkan på beslutsförfarandet. Bedömningen av skadans allvar beror på samtliga ifrågavarande omständigheter, särskilt de negativa effekter av utlämnandet för beslutsförfarandet som institutionen har åberopat (dom av den 18 december 2008, Muñoz/kommissionen, T-144/05, ej publicerad, EU:T:2008:596, punkt 75, och dom av den 7 juni 2011, Toland/Europaparlamentet, T-471/08, EU:T:2011:252, punkt 71).

174 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som tribunalen kommer att pröva den fjärde grunden.

175 Inledningsvis ska sökandens resonemang som har till syfte att göra en princip av det undantag för utlämnande som föreskrivs i artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001 underkännas. Den princip om tillgång till handlingar som föreskrivs i artikel 2 i denna förordning förblir den som är tillämplig på upplysningar om förfaranden som ännu inte har lett till ett beslut av den berörda institutionen. Undantagen från denna princip definieras i artikel 4 i förordning nr 1049/2001, såsom den har tolkats i rättspraxis. Det kan således endast finnas något undantag från principen om tillgång till handlingar enligt ovannämnda artikel 4.3 där på de villkor som har fastställts i den rättspraxis som tribunalen har erinrat om i punkterna 172 och 173 ovan.

176 Vidare ska tribunalen pröva frågan om huruvida tillgång till de omtvistade upplysningarna skulle ha kunnat medföra en allvarlig skada på Echas beslutsförfarande. Sökanden har i huvudsak gjort gällande att de som ansöker om tillstånd inte har möjlighet att framföra synpunkter avseende rättsstridigheter eller felaktigheter. Dessutom tillåter riskbedömningskommittén och kommittén för socioekonomisk bedömning dem som ansöker om tillgång till upplysningarna att delta i deras överläggningar. Tillståndssökanden har emellertid inte rätt att delta i dessa överläggningar.

177 För det första ska det erinras om att det i artikel 64.5 i förordning nr 1907/2006 föreskrivs att Echa ska skicka riskbedömningskommitténs och socioekonomiska bedömningskommitténs utkast till yttranden till tillståndssökanden och att sökanden, om den önskar, kan lämna synpunkter inom två månader efter mottagandet av utkastet till yttrande. Denna bestämmelse garanterar således tillståndssökanden rätten att framföra skriftliga argument till kommittéerna innan dessa antar en slutgiltig ståndpunkt angående tillståndsansökan.

- 178 För det andra har sökanden inte visat på vilket sätt de som har ansökt om tillgång till upplysningarna och som har beviljats en ställning som observatörer skulle kunna skada Echas beslutsfattande allvarligt.
- 179 I artiklarna 6 i riskbedömningskommitténs och socioekonomiska bedömningskommitténs förfaranderegler (med referens MB/09/2009 slutlig) (nedan kallade kommittéernas förfaranderegler), med identiska lydelse, föreskrivs att observatörerna (stakeholder representatives) "får" tillåtas att närvara vid kommittéernas sammanträden, varför Echa har ett utrymme för skönsmässig bedömning i detta avseende. Dessutom är deras deltagande i Echas sammanträden strikt reglerat. Enligt artikel 6.6 i dessa förfaranderegler ska observatörerna rätta sig efter den "uppförandekod för observatörer från berörda organisationer vid Echas sammanträden" (med referens ED/62/2008) (nedan kallad uppförandekoden), som antagits genom beslut av Echas verkställande direktör den 9 oktober 2008.
- 180 I denna uppförandekod anges att de berörda organisationerna ska undvika att, i egenskap av observatörer, nämna personer som har ett direkt intresse i de ärenden som kommittéerna behandlar och att de, om ett sådant intresse uppkommer, ska anmäla detta i början av sammanträdet (punkt 6). Det anges även i uppförandekoden att dessa observatörer inte får göra anföranden i sammanträdena på ett sådant sätt att detta utgör hot eller hindrar organets arbete (punkt 7) och att deras deltagande i sammanträdena ska ske enligt ordförandens gottfinnande (punkt 8). I uppförandekoden nämns även att observatörerna normalt – senast i början av sammanträdet – sett i förväg ska upplysa ordföranden om de punkter på vilka de önskar göra anföranden och att deras anföranden ska vara korta och hålla sig inom tidsramarna (punkt 9). I uppförandekoden preciseras slutligen att observatörerna kan inge handlingar, men den omständigheten att dessa delas ut innebär inte att Echa godkänner deras innehåll (punkt 15).
- 181 Av det ovan angivna framgår att sökanden har missuppfattat observatörernas roll under kommittéernas sammanträden och att deras roll är strikt reglerad för att hindra dem från att allvarligt skada beslutsförfarandet.
- 182 Echa har visserligen inte bestritt att en tillståndssökande inte, i princip, har möjlighet att, liksom observatörerna, delta i kommitté-sammanträdena och således inte har rätt att uttrycka sig vid dessa, men det kan dock, liksom tribunalen har påpekat i punkt 177 ovan konstateras att artikel 64.5 tredje stycket i förordning nr 1907/2006 tillåter denna myndighet att sända in en utförlig skriftlig argumentation och ger den en frist på två månader från att den mottagit utkastet till yttrande för att göra detta. Vid detta tillfälle står det Echa fritt att svara på eventuella anmärkningar från observatörerna.
- 183 Det ska även påpekas att Echa, till svar på en skriftlig fråga från tribunalen till parterna, avseende observatörernas roll såsom dem föreskrivs i uppförandekoden, har hänvisat till riktlinjer av den 14 december 2012 i vilka dess handlande inom ramen för en tillståndsansökan beskrivs (nedan kallade riktlinjerna). Echa har påpekat att observatörernas närvaro och sökandeparternas frånvaro kan leda till en förhandling som är orättvis, eftersom endast de förstnämnda har rätt att inkomma med synpunkter i det aktuella ärendet. Därför har Echa i riktlinjerna preciserat att observatörerna, i denna typ av förfarande, inte har någon rätt att yttra sig vid kommittéernas sammanträden. Det ska påpekas att denna riktlinje överensstämmer med uppförandekoden, vilken ger Echa ett utrymme för skönsmässig bedömning genom att föreskriva att observatörerna "får" ges rätt att delta i kommittéernas sammanträden och som ger ordföranden ett utrymme för skönsmässig bedömning beträffande sammanträdenas genomförande. Echa har även föreskrivit att observatörerna, för att garantera överensstämmelsen med uppförandekoden och kommittéernas förfaranderegler, inte har tillgång till kommersiella upplysningar av konfidentiell karaktär och inte får delta i de delar av sammanträdena då dessa upplysningar diskuteras.

- 184 Slutligen har sökandebolaget inte lämnat någon konkret uppgift som gör det möjligt att konstatera att tillgången till de omtvistade upplysningarna avseende ansökan om tillstånd att använda DEHP, i förevarande mål, skulle ha någon väsentlig inverkan på Echas och kommissionens beslutsförfarande och således skulle skada detta allvarligt.
- 185 Mot bakgrund av den mekanism som föreskrivs i förordning nr 1907/2006 och som konkretiseras av kommittéernas förfaranderegler, uppförandekoden och riktlinjerna, å ena sidan, och avsaknaden av varje konkret uppgift som, i det aktuella fallet, gör det möjligt att misstänka att tillgången till de omtvistade upplysningarna skulle ha äventyrat Echas beslutsförfarande, å andra sidan, kan det antas att utlämnandet av de omtvistade upplysningarna inte kan få negativa effekter på beslutsförfarande i sådan utsträckning att det äventyras.
- 186 Talan kan således inte bifallas på den fjärde grunden, avseende åsidosättande av artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001.
- 187 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas, utan att tribunalen behöver pröva den invändning om rättegångshinder som Echa har gjort gällande.

Rättegångskostnader

- 188 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har tappat målet och ska således förpliktas att ersätta Echas rättegångskostnader, i enlighet med Echas yrkande, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.
- 189 Kommissionen ska med tillämpning av artikel 138.1 i rättegångsreglerna bära sin egen rättegångskostnad.
- 190 ClientEarth, EEB och HCWH Europe ska med tillämpning av artikel 138.1 i rättegångsreglerna bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Deza, a.s. ska, utöver sina egna rättegångskostnader, ersätta Europeiska kemikaliemyndighetens (Echa) rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för det intermistiska förfarandet.**
- 3) **Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader.**
- 4) **ClientEarth, European Environmental Bureau (EEB) och Vereniging Health Care Without Harm Europe ska bära sina egna rättegångskostnader.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 januari 2017.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten	2
Förfarandet och parternas yrkanden	3
Rättslig bedömning	4
1. Den särskilda grunden avseende förekomsten av en allmän presumtion om konfidentialitet avseende de uppgifter som lämnats inom ramen för det godkännandeförfarande som föreskrivs i förordning nr 1907/2006	5
2. Den första grunden, avseende åsidosättande av artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001	8
Den första invändningen, avseende de omtvistade upplysningarnas konfidentialitet på grund av deras kommersiella karaktär och att de omfattas av sökandebolagets know-how	8
Frågan om åsidosättande av artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001	10
Frågan om skyldighet att lämna ut upplysningar med tillämpning av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 eller deras redan offentliga karaktär	15
– Huruvida bestridandet av en felaktig tillämpning av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 kan tas upp till sakprövning	16
– Huruvida det föreligger en skyldighet att offentliggöra vissa upplysningar med tillämpning av artikel 119.1 f i förordning nr 1907/2006 och huruvida andra upplysningar redan är av offentlig karaktär	16
Den andra invändningen, avseende åsidosättande av skyddet för de immateriella rättigheterna, vilket berättigar en tillämpning av artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001	19
Den tredje invändningen, avseende avsaknad av tydlig angivelse beträffande det allmänintresse som berättigar utlämnandet av de omtvistade upplysningarna	21
Den fjärde invändningen, avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten	23
3. Den andra och den tredje grunden, avseende, beträffande den andra, åsidosättande av unionens åtaganden enligt TRIPs-avtalet och inskränkning av rätten till skydd för konfidentiella upplysningar (affärshemligheter) och, beträffande den tredje, åsidosättande av unionens åtaganden enligt artikel 8 i Europakonventionen och artikel 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna samt inskränkning av rätten till egendom och skyddet av egendom	23
4. Den fjärde grunden, avseende åsidosättande av artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001	28
Rättegångskostnader	29